

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 17 juni 2026
(OR. en)**

**2023/0447(COD)
LEX 2522**

**PE-CONS 2/1/26
REV 1**

**VETER 3
AGRI 15
AGRILEG 4
CODEC 38**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM DJURSKYDD FÖR HUNDAR OCH KATTER
SAMT DERAS SPÅRBARHET**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2026/...**

av den 17 juni 2026

om djurskydd för hundar och katter samt deras spårbarhet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

---

¹ EUT C, C/2024/3388, 31.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3388/oj>.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 april 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2026.

av följande skäl:

- (1) Levande djur, däribland hundar och katter, omfattas av bilaga I till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och ingår i unionens gemensamma jordbrukspolitik, och deras välfärd bör skyddas. Det finns en marknad för hundar och katter i unionen, också med en betydande gränsöverskridande handel. Medlemsstaterna är fast beslutna att skydda sällskapsdjur, och merparten av dem har undertecknat den Europeiska konventionen om skydd av sällskapsdjur av den 13 november 1987, som innehåller bestämmelser om avel med, hållande av och handel med sällskapsdjur. En mängd uppgifter visar att marknaden för hundar och katter i unionen inte fungerar optimalt, liksom att illegal handel bedrivs med dessa djur inom unionen och att de importeras till unionen under förhållanden som äventyrar deras välfärd. Med tanke på att djur är kännande varelser med förmåga att uppleva känslor och smärta och ha sociala interaktioner med varandra är det därför nödvändigt att fastställa minimikrav för välfärd hos hundar och katter som avlas och hålls på anläggningar samt striktare krav för spårbarhet för hundar och katter.
- (2) Antalet hundar och katter som hålls som sällskapsdjur i unionen har ökat avsevärt under de senaste åren, vilket återspeglar att dessa djur betyder väldigt mycket för unionsmedborgarna. Djurskydd är ett unionsvärde som fastställs i artikel 13 i EUF-fördraget, enligt vilken unionen och dess medlemsstater fullt ut ska ta hänsyn till välfärd för djuren som kännande varelser.

- (3) Hundar och katter är föremål för handel och hålls i unionen. De har egna specifika biologiska och beteendemässiga behov. Avsaknaden av unionsregler om djurskydd i samband med avel, hållande och utsläppande på marknaden av hundar och katter, samt skillnader i nationella regler där sådana finns, leder ibland till att dessa djur föds, avlas och säljs eller adopteras utan kostnad under omständigheter som skulle kunna ha allvarliga skadliga följder för deras välfärd. Likvärdiga förutsättningar råder inte för kommersiella uppfödare av hundar och katter i olika medlemsstater. Reglerna om djurskydds krav skiljer sig avsevärt åt mellan medlemsstaterna. Dessa regler är en av de viktigaste faktorerna för sådana aktörers konkurrenskraft. Till följd härav snedvrids konkurrensen. De som föder upp och håller djur i enlighet med höga normer får inte rimlig avkastning på sina investeringar i djurs välfärd när de bedriver handel över gränserna eftersom de möter konkurrens från aktörer som drar nytta av undermåliga förhållanden i fråga om välfärd och därmed konkurrerar och driver ner priser och normer.
- (4) Konsumenter är inte heller tillräckligt skyddade när de förvärvar en hund eller en katt. De ställs ofta inför de negativa konsekvenserna av de undermåliga förhållandena på de anläggningar där djuren har avlats och hållits. Sådana negativa konsekvenser omfattar hälsoproblem, beteendeproblem eller genetiska defekter hos den hund eller katt som förvärvats.

- (5) Minimikrav för djurskydd bör därför fastställas för anläggningar som bedriver avelhållande och utsläppande på marknaden av hundar och katter. Sådana minimikrav bör säkerställa en rationell utveckling av sektorn, rättvisa konkurrensvillkor och lämpligt konsumentskydd, samtidigt som en hög nivå av djurskydd säkerställs.
- (6) Nätverket för sällskapsdjur (PAN) inom ramen för nätverket för administrativt stöd och samarbete (AAC) underlättar samarbetet mellan medlemsstaterna och hjälper dem att identifiera olagliga anläggningar, upplösa därmed associerade nätverk och säkerställa efterlevnad av tillämpliga regler. I enlighet med avdelning IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625³ ska fall av bristande efterlevnad av denna förordning meddelas via PAN. Detta bidrar till att stärka gränsöverskridande samarbete och informationsutbyte, vilket är avgörande för att kunna ta itu med vissa olagliga verksamheters gränsöverskridande karaktär och för att skydda djurens välfärd och konsumenternas intressen i hela unionen.

---

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>).

- (7) Under det senaste årtiondet har efterfrågan på hundar och katter som sällskapsdjur ökat avsevärt. Detta har medfört en stor ökning av aveln med hundar och katter i unionen och av handeln med dem på unionsmarknaden, inklusive försäljning, adoption och import från tredjeländer. Avsaknaden av unionskrav för dessa djurs välfärd och skillnaderna mellan de krav som tillämpas i olika medlemsstater har lett till betydande illegal handel, och vilseledande eller bedrägliga handelsmetoder, där hundar och katter hålls under förhållanden som är mycket skadliga för deras välfärd.
- (8) Spårbarhet är en viktig faktor för att säkerställa en väl fungerande unionsmarknad för hundar och katter med en hög djurskyddsnivå, eftersom illegal handel snedvrider konkurrensen och gör att förhållanden som är menliga för djurens välfärd kan florerera på grund av bristande kontroll och strävan efter vinstmaximering. Spårbarhetskrav behövs också för att göra det möjligt att fastställa hundars och katters ursprung och fastställa vem som är ansvarig, särskilt i händelse av problem rörande ett visst djurs välfärd.

- (9) Som en följd av konsumenters ökade efterfrågan på hundar och katter, vilken underlättas av e-handel, har oacceptabla eller illegala handelsmetoder utvecklats, delvis på grund av att djuren inte kan spåras tillbaka till ursprungsanläggningen. Dessa oacceptabla eller olagliga handelsmetoder är i sin tur förknippade med lidande hos hundar och katter till följd av okontrollerad avel. Det går inte att säkerställa att aktörer följer samma normer för djurs välfärd eller att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor på den inre marknaden i fråga om utsläppande av hundar och katter på marknaden om det saknas tillförlitliga medel för att spåra djurens ursprung. Det är därför nödvändigt att säkerställa hundars och katters spårbarhet genom ett system som identifierar och registrerar hundar och katter, som komplement till den information som registreras när äganderätten eller ansvaret för ett visst djur överläts.

- (10) Det finns belägg för att illegala näringsidkare ofta bedriver sin handel under täckmantel av att själva vara sällskapsdjursägare. EU:s samordnade åtgärd mot illegal handel med katter och hundar som genomfördes 2022 och 2023 visar exempelvis att förflyttningar av hundar och katter för kommersiella ändamål ofta förtäcks som förflyttningar utan kommersiellt syfte. Undersökningar av onlineannonser för försäljning av hundar och katter i unionen har också visat att illegala näringsidkare ofta utger sig för att vara sällskapsdjursägare. Unionens nätverk för varning och samarbete tar emot ett betydande antal anmälningar om illegal handel med hundar och katter som annonseras ut som sällskapsdjur av näringsidkare som utger sig för att vara sällskapsdjursägare, eller förflyttas i unionen av näringsidkare som utger sig för att vara sällskapsdjursägare. Det finns ett behov av att motverka ett mönster av bedrägerier som gynnas av undermåliga förhållanden i fråga om välfärd, som är vilseledande för konsumenterna och som utgör risker för människors och djurs hälsa. Vissa medlemsstater kräver redan att alla djurägare, inbegripet sällskapsdjursägare, identifierar och registrerar sina hundar och katter, oavsett om de avser att släppa ut några hundar eller katter på marknaden. Skillnader mellan de nationella spårbarhetssystemen för hundar och katter lämnar oundvikligen utrymme för de illegala handelsmönster som denna förordning syftar till att motverka. Det är därför nödvändigt att utvidga identifierings- och registreringsskyldigheterna till att omfatta alla hund- och kattägare i unionen. Sådana åtgärder skulle säkerställa likvärdiga förutsättningar för alla aktörer som är involverade i utsläppande på marknaden av hundar och katter. Ett harmoniserat spårbarhetssystem skulle också förhindra att djurskydds krav kringgås och skulle motverka vilseledande och bedrägliga metoder på marknaden och därmed stärka kampen mot illegal handel med hundar och katter.

- (11) Den illegala importen av hundar och katter från länder utanför EU har ökat. De befintliga unionsreglerna om förflyttning av hundar och katter inom, och deras införsel till unionen, såsom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429⁴, räcker inte för att förhindra denna illegala handel och de därmed sammanhängande djurskyddsproblemen. Således krävs ytterligare regler för att bekämpa bedrägliga metoder och illegal handel med hundar och katter.
- (12) Spårbarhetsbestämmelserna i denna förordning bidrar också till skyddet av folkhälsan genom bättre djurskydd och bättre djurhälsa, liksom genom bättre kontroll av möjlig överföring av djursjukdomar (varav vissa är zoonotiska), i enlighet med One health-modellen.
- (13) Ett koncept med ”fem områden” (nutrition, miljö, hälsa, beteende och mentalt tillstånd) för att beskriva de olika dimensionerna av djurs välfärd har utvecklats baserat på vetenskapliga rön. Det är främst inriktat på frånvaron av negativa upplevelser för djuret men det omfattar även positiva upplevelser. Denna förordning bör därför utgå från konceptet med ”fem områden”.

---

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa (”djurhälsolag”) (EUT L 84, 31.3.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj>).

- (14) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 regleras överförbara djursjukdomar för att förebygga att sådana sjukdomar sprids i unionen. Förordning (EU) 2016/429 rör således inte direkt djurs välfärd. Det är dock uppenbart att spridningen av sjukdomar påverkar djurs hälsa, vilket är ett av de fem områdena. Den här förordningen omfattar visserligen inte bestämmelser om de sjukdomar som förtecknas i förordning (EU) 2016/429, men den handlar om djurskydd. Förordningen behandlar sådana hälsotillstånd hos hundar och katter som påverkas av icke-överförbara sjukdomar, inbegripet skador såsom fysiska skador och bett på djur eller människor till följd av attacker, eller icke-förtecknade sjukdomar såsom de som orsakas av parasiter, inbegripet giardia och leishmania, bakteriella leptospirainfektioner och hudinfektioner såsom dermatophytos, och skabb (sarcoptes-skabb). Hundar och katter kan dessutom bära på smittämnen, exempelvis resistenta bakterier som kan orsaka infektioner hos människor. Eftersom spårbarhetskravet tjänar två syften, dels att bekämpa bedrägliga metoder och illegal handel, dels att skydda folkhälsan, är det lämpligt att utvidga spårbarhetskravet till att omfatta alla hund- och kattägare, inbegripet aktörer, personer som släpper ut hundar och katter på marknaden och sällskapsdjursägare.

- (15) Förordning (EU) 2016/429 innehåller krav på att hundar och katter identifieras med en transponder endast om de förflyttas mellan medlemsstater eller förs in i unionen. Den identifiering som krävs enligt den förordningen är inte helt harmoniserad eftersom den inte inbegriper exakta standarder för transpondrar. Den förordningen innehåller inte heller krav på att medlemsstaterna håller databaser över hundar och katter. Reglerna i den här förordningen är därför avsedda att komplettera bestämmelserna i förordning (EU) 2016/429 och varken duplicerar eller överlappar dem.
- (16) Denna förordning har två huvudfokus. Den reglerar krav beträffande djurens välfärd vid avel och hållande av hundar och katter som ska släppas ut på marknaden. Dessa välfärdskrav bör rikta sig till aktörer som driver avelsanläggningar, försäljningsanläggningar och djurhem samt till aktörer som placerar hundar eller katter i jourhem och ansvarar för dem där. Personer som inte betraktas som aktörer bör inte omfattas av dessa krav. I denna förordning fastställs dessutom krav på hundars och katters spårbarhet. Varje person som äger en hund eller katt, inbegripet aktörer, sällskapsdjursägare och andra fysiska eller juridiska personer, bör vara skyldiga att identifiera sina hundar och katter och registrera dem i driftskompatibla nationella databaser som inrättats för detta ändamål. Aktörer eller andra fysiska eller juridiska personer som släpper ut hundar och katter på marknaden bör vara skyldiga att tillhandahålla sådan information om hunden eller katten när den släpps ut på marknaden.

- (17) Utvecklingen och användningen av digitala verktyg på området djurhälsa och djurskydd erbjuder många fördelar, såsom förbättrad operativ effektivitet, mer tillgänglig och tillförlitlig datainsamling, förbättrad spårbarhet och bättre tillsyn av regelverkets efterlevnad. Denna förordning innehåller flera digitala lösningar för att förbättra hundars och katters spårbarhet i hela unionen. Syftet med dessa åtgärder är att underlätta aggregering och överföring av relevanta uppgifter till behöriga myndigheter och därigenom säkerställa en konsekvent tillämpning av denna förordning. Åtgärderna kommer också att hjälpa myndigheterna att samla in ny kunskap och att effektivare samordna sig och bekämpa bedrägerier. Dessutom kommer åtgärderna att hjälpa köpare att fatta välgrundade beslut vid tidpunkten för förvärvet av en hund eller katt.
- (18) Utsläppande på marknaden av hundar och katter, oavsett om detta sker mot betalning eller utan kostnad, påverkar den inre marknaden. För att förebygga bedrägerier bör det därför säkerställas att alla hundar och katter som det handlas med på unionsmarknaden kan spåras och att det finns detaljerade regler för hållande av hundar och katter på avelsanläggningar, försäljningsanläggningar, djurhem och jourhem.

- (19) För att säkerställa en väl fungerande marknad för hundar och katter och bidra till en rationell utveckling av sektorn för sällskapsdjur som helhet bör regler om avel, hållande och utsläppande på unionsmarknaden av hundar och katter fastställas i denna förordning. Sådan verksamhet är associerad med regelbundet erbjudande av varor och tjänster på marknaden, antingen mot betalning eller kostnadsfritt. Vinstsyfte och aktörens rättsliga eller ekonomiska ställning är härvid inte avgörande. Det som är av betydelse är det yrkesmässiga eller affärsmässiga sammanhang i vilket sådan verksamhet bedrivs. Situationen är en annan när det gäller militär, polis eller tull som föder upp eller håller hundar för egen användning i tjänsten, eftersom denna verksamhet inte utförs i syfte att släppa ut dem på marknaden. Ägare av sällskapsdjur som någon enstaka gång och icke regelmässigt ger bort en hund eller katt utan att annonsera detta på online bör inte anses släppa ut dessa djur på marknaden. Att ge bort upp till en kull per 24 månader till familjemedlemmar eller grannar bör till exempel inte betraktas som utsläppande på marknaden vid tillämpningen av denna förordning.
- (20) Hållande av hundar och katter för ägarnas räkning, till exempel djurpensionatsverksamhet, är en lokal korttidsverksamhet som inte har någon större inverkan på marknaden. Eftersom sådan verksamhet inte omfattar utsläppande på marknaden finns det inget behov av att reglera den i denna förordning. På samma sätt håller hund- och kattgårdar inte hundar eller katter i syfte att släppa ut dem på marknaden. Till skillnad från djurhem tillhandahåller hund- och kattgårdar nödinhyssning för upphittade hundar eller katter och behåller dem under en kort period för att ägaren ska kunna hämta den.

- (21) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU⁵ regleras hållande, avel och leverans av djur som hålls för vetenskapliga ändamål, inklusive hundar och katter. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6⁶ regleras kliniska prövningar av veterinärmedicinska läkemedel som inbegriper användning av djur, däribland hundar och katter. Hundar och katter som är avsedda eller används för vetenskapliga ändamål, samt hundar och katter som används i kliniska prövningar som krävs för godkännande för försäljning av veterinärmedicinska läkemedel, bör därför undantas från tillämpningsområdet för denna förordning. Herrelösa katter som strövar fritt på och runt jordbruksanläggningar har ofta en konkret funktion genom att de håller gnagarpopulationerna i schack. Jordbrukare som matar och ger skydd till sådana katter, i syfte att bekämpa skadegörare, bör också vara undantagna från denna förordnings tillämpningsområde, förutsatt att de inte är aktörer och inte släpper ut dessa katter på marknaden.

---

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU av den 22 september 2010 om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål (EUT L 276, 20.10.2010, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/63/oj>).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj>).

- (22) Till följd av tillämpningen av denna förordning kommer ett stort antal hundar och katter för första gången att omfattas av detaljerade regler om djurvälstånd, som kommer att ge dem bättre levnadsvillkor. I vissa fall skulle detta dock kunna innebära betydande kostnader för aktörer. Risken för att det uppstår problem beträffande djurens välfärd ökar ju fler hundar eller katter som avlas eller hålls på en anläggning. För att säkerställa proportionalitet är det därför lämpligt att beakta detta faktum genom att skilja mellan anläggningar av olika storlek. Oberoende av hur många kullar som avlas eller av hur många hundar eller katter som hålls bör alla anläggningar omfattas av allmänna välfärdsprinciper liksom vissa specifika djurskyddskrav. Endast anläggningar som håller eller släpper ut ett visst antal hundar eller katter på marknaden omfattas av mer omfattande och detaljerade djurskyddskrav. Detta tillvägagångssätt tar hänsyn till den ekonomiska börda det innebär att följa de mer omfattande och detaljerade djurskyddskrav, såsom kostnadskrävande strukturella investeringar.
- (23) I denna förordning bör det fastställas tröskelvärden för när avelsanläggningar, djurhem och jourhem ska omfattas av detaljerade djurskyddskrav. Även om avelsverksamheten bedrivs i hushåll, som ofta är fallet för olika typer av kommersiella uppfödare, bör alla krav för djurs välfärd i denna förordning tillämpas när dessa tröskelvärden uppnås. Med tanke på försäljningsanläggningars renodlat kommersiella karaktär behöver inga tröskelvärden fastställas för sådana anläggningar, och kraven i denna förordning bör därför tillämpas på alla försäljningsanläggningar, oberoende av hur många hundar eller katter som hålls.

- (24) För närvarande är de fysiska förutsättningarna hos vissa typer av försäljningsanläggningar inte lämpliga för att säkerställa välfärden för de hundar och katter som hålls där. Detta är fallet i vissa djuraffärer, där hundarna eller katterna hålls i behållare med transparenta sidor och begränsat utrymme och, när det gäller hundar, utan tillräckliga möjligheter att vistas utomhus. Hundar och katter på sådana anläggningar visas upp för allmänheten, vilket skapar en stressande miljö för djuren samtidigt som det ökar risken för att potentiella kunder gör impulsköp. Denna förordning syftar till att förbättra skyddet av hundar och katter som hålls på försäljningsanläggningar genom att stärka de djurskyddskrav som är tillämpliga på dem, särskilt genom att förbjuda hållande av hundar och katter i behållare, kräva möjlighet för hundar att vistas utomhus samt införa minimikrav på utrymme och skyldigheter som innebär att hundar och katter får möjlighet att umgås med djur av samma art och med människor. Detta syftar till att säkerställa att alla försäljningsanläggningar, när kraven väl är tillämpliga, har strukturer och rutiner som säkerställer den höga nivå som krävs för att säkerställa djurens välfärd.
- (25) Även om en del avelsanläggningar drivs av licensierade uppfödare som följer goda normer i fråga om djurhantering kommer ett betydande antal av de hundar och katter som släpps ut på unionsmarknaden från uppfödare på grå marknader och oseriösa uppfödare, som inte säkerställer tillräckligt gott djurskydd för de hundar och katter som de avlar. Det skapar orättvisa konkurrensvillkor för de uppfödare som följer höga normer för djurens välfärd. Det är därför nödvändigt att fastställa detaljerade djurskyddskrav som gäller för aktörer på alla avelsanläggningar.

- (26) På unionsmarknaden bedriver olika typer av aktörer olika typer av verksamheter som rör utsläppande av hundar och katter på marknaden. Förutom kommersiella uppfödare finns det vissa försäljningsanläggningar där typiskt sett hundar och katter som föds och föds upp på andra anläggningar samlas och hålls för försäljning eller insamling. I vissa fall är skyddet av dessa hundar och katter bristfälligt, och det finns inga gemensamma normer för djurs välfärd som är tillämpliga på dessa anläggningar. Eftersom försäljningsanläggningar är kommersiella aktörer som släpper ut hundar och katter på marknaden är det nödvändigt att kraven i denna förordning tillämpas på dem.
- (27) Aktörer som driver djurhem är privata eller offentliga företag eller ideella organisationer som samlar upp och håller oönskade eller herrelösa hundar och katter, eller tidigare ägda hundar och katter som har sprungit bort, omhändertagits eller övergivits. Ibland leder okontrollerad reproduktion eller överavel till ett ökat antal herrelösa hundar och katter som till slut hamnar på djurhem. Beroende på deras bakgrund kan dessa hundar och katter vara ren- eller blandrasiga och kan ingå i en kull från hundar eller katter som har reproducerat sig på djurhemmet. Djurhem kan hålla ett stort antal hundar och katter och sälja dem, adoptera bort dem eller utplacera dem i ett nytt hem, ibland utan kostnad eller mot ersättning för rimliga kostnader.

(28) Trots skillnaderna mellan den verksamhet som bedrivs av avelsanläggningar och försäljningsanläggningar å ena sidan och av djurhem och jourhem å andra sidan släpper de alla ut hundar och katter på unionsmarknaden. Det finns en viss överlappning, särskilt när det gäller efterfrågan. När konsumenterna letar efter en hund eller katt gör de ett val mellan att köpa en från en uppfödare (antingen direkt eller via en försäljningsanläggning) och att adoptera från ett djurhem eller jourhem. En viktig faktor när en hund eller katt ska väljas är beteendeproblem eller andra problem som hunden eller katten har till följd av att den har hållits under menliga förhållanden i fråga om välfärd och som skulle kunna göra den olämplig att hållas som sällskapsdjur, oavsett om den har hållits på en avelsanläggning, på en försäljningsanläggning eller på ett djurhem eller jourhem. Eftersom handeln också bedrivs av förmedlare och till största delen via internet är det inte heller säkert att konsumenterna vet om hunden eller katten kommer från ett djurhem, ett jourhem, en uppfödare eller en försäljningsanläggning innan de förvärvar den. Tillhandahållande av sådan information skulle kunna hjälpa konsumenterna att göra välgrundade och ansvarsfulla val. Det finns uppgifter som visar att ett stort antal hundar och katter, särskilt katter, som släpps ut på unionsmarknaden kommer från djurhem. Det finns också uppgifter som visar att hundar och katter, särskilt hundar, förs över från djurhem i vissa medlemsstater till sällskapsdjursägare i andra medlemsstater. För att uppnå denna förordnings mål att säkerställa att marknaden för hundar och katter fungerar smidigt, att sektorn utvecklas rationellt och att en hög nivå för djurs välfärd samtidigt säkerställs, är det nödvändigt att tillämpa vissa av kraven i denna förordning på djurhem som håller ett visst minsta antal hundar eller katter, oavsett om de släpper ut dem på unionsmarknaden mot betalning, utan kostnad eller mot ersättning för rimliga kostnader. Av proportionalitetsskäl och med hänsyn till att djurhems- och jourhemsverksamheten skiljer sig från andra aktörers verksamhet och fyller en allmännyttig funktion bör dock vissa av kraven i denna förordning, inbegripet särskilda minimikrav på utrymme, inte tillämpas på djurhem och jourhem.

- (29) Medlemsstaterna har noterat att aktörer som ansvarar för oönskade, övergivna, herrelösa, bortsprungna eller omhändertagna hundar eller katter i allt större utsträckning använder sig av jourhem. Eftersom antalet hundar och katter som hålls i jourhem skulle kunna påverka marknaden för hundar och katter bör jourhem omfattas av denna förordning. Aktörer som placerar hundar eller katter i jourhem bör ansvara för att säkerställa att dessa hem uppfyller kraven i denna förordning. Detta skulle bland annat kunna ske genom upprättande av ett avtal mellan aktören och jourfamiljen.
- (30) Eftersom jourhem till sin natur är hushåll med begränsad kapacitet att ta emot hundar och katter bör aktörer inte placera ett stort antal hundar och katter i ett och samma jourhem. Det är därför lämpligt att fastställa det högsta antal hundar och katter som kan placeras i ett och samma jourhem. Det är också anledningen till att jourhem bör omfattas endast av de allmänna välfärdsprinciperna och djurskyddskraven och endast vissa av de särskilda djurskyddskraven.
- (31) Eftersom förordning (EU) 2017/625 är tillämplig på offentlig kontroll som utförs för att verifiera efterlevnaden av regler om djurskyddskrav, inbegripet djurskyddskrav för hundar och katter, såsom de som fastställs i den här förordningen, är det lämpligt att använda definitionen av behöriga myndigheter från förordning (EU) 2017/625 i den här förordningen för att säkerställa förenlighet med de tillämpliga reglerna för offentlig kontroll av djurskydd.

- (32) Eftersom denna förordning är ett exempel på unionslagstiftning på området för de djurskyddskrav som avses i artikel 1.2 f i förordning (EU) 2017/625 är kraven i förordning (EU) 2017/625 tillämpliga utöver dem som fastställs i den här förordningen. I synnerhet är medlemsstaterna enligt förordning (EU) 2017/625 skyldiga att lämna in en årlig rapport om den offentliga kontroll som de utfört under det föregående året. Denna skyldighet bör omfatta offentlig kontroll som utförs för att kontrollera efterlevnaden av reglerna om djurskydd och spårbarhet för hundar och katter. Den standardiserade förlaga som medlemsstaterna ska använda för sådan rapportering och som fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/723⁷ bör uppdateras för att ta hänsyn till den här förordningen.
- (33) One health-modellen kan vara en användbar vägledning för aktörer vid genomförandet av djurskyddskraven enligt denna förordning. Förordning (EU) 2019/6 innehåller en omfattande uppsättning krav för att säkerställa återhållsam användning av antimikrobiella medel på djur. För att hantera riskerna för antimikrobiell resistens och samtidigt säkerställa höga krav för djurs hälsa och välfärd gäller dessa krav även hundar och katter som hålls på avelsanläggningar, försäljningsanläggningar och djurhem. Det är viktigt att veterinärer tar hänsyn till dessa faktorer vid sina rådgivande besök avseende djurs välfärd.

---

⁷ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/723 av den 2 maj 2019 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 vad gäller den standardiserade förlaga som ska användas i medlemsstaternas årliga rapporter (EUT L 124, 13.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/723/oj).

- (34) Det finns belägg för att verksamhet äger rum på unionens territorium, ibland med gränsöverskridande inslag, som leder till att hundar och katter utsätts för fysiskt och psykiskt lidande som i vissa fall kan orsaka dödsfall. Hundkamper är ett tydligt exempel. Denna förordning bör förbjuda aktörer att ägna sig åt verksamhet som innebär lidande för de hundar och katter som de har hand om.
- (35) För att säkerställa att denna förordning tillämpas korrekt måste behöriga myndigheter kunna identifiera vilka anläggningar som omfattas av deras offentliga kontroll. Det är därför nödvändigt att aktörer som håller hundar eller katter på anläggningar anmäler sin verksamhet till de behöriga myndigheterna och att de behöriga myndigheterna för ett uppdaterat register över dessa anläggningar. För att minimera den administrativa bördan för aktörerna bör de behöriga myndigheterna i detta syfte kunna använda informationen eller uppgifterna i det relevanta registret över anläggningar i enlighet med förordning (EU) 2016/429.

- (36) Välutbildad och kunnig personal är avgörande för att förbättra villkoren för djurs välfärd på anläggningar. Sådan personal behöver ha kunskap om grundläggande beteendemönster och beteendebestånd hos de berörda arterna. För att undvika att orsaka fysiskt och mentalt lidande hos hundar och katter bör djurskötare ha sådan kunskap och kompetens avseende djurs välfärd som är relevant för deras uppgifter och för de hundar eller katter som de hanterar. Ändamålsenlig hantering av hundar och katter omfattar tekniker som operant betingning och positiv förstärkning för att främja en stressfri miljö. Kompetens avseende djurs välfärd bör skaffas genom utbildning eller yrkeserfarenhet. Eftersom djurhem ofta är beroende av volontärarbete, och eftersom praktikanter ofta får sin praktiska utbildning på sådana anläggningar, bör volontärer och praktikanter på djurhem inte vara skyldiga att ha formell utbildning eller yrkeserfarenhet, förutsatt att de arbetar under ledning av en kvalificerad djurskötare.

- (37) För att säkerställa hundars och katters välfärd på en anläggning bör dessutom minst en av anläggningens skötare få utbildning om kraven i denna förordning och, i förekommande fall, om ytterligare nationella krav, och ha kunskap om aktuella vetenskapliga och tekniska rekommendationer. Aktören bör se till att den skötare som gått utbildningen sprider den kunskap som förvärvats till de andra skötarna på anläggningen. Kommissionen bör anta genomförandeakter för att fastställa minimikraven för sådan utbildning. Kommissionen har möjlighet att inrätta Europeiska unionens referenscentrum för djurskydd för hundar och katter enligt artikel 95 i förordning (EU) 2017/625 i syfte att tillhandahålla teknisk och vetenskaplig rådgivning till de behöriga myndigheterna i samband med deras offentliga kontroll för att se till att denna förordning efterlevs. Europeiska unionens referenscentrum för djurskydd för hundar och katter skulle, efter samordning med kommissionen, kunna offentliggöra rekommendationer och exempel på utbildningsmaterial, i linje med de minimikrav som fastställs i genomförandeakterna och med beaktande av de senaste vetenskapliga och tekniska rönen.
- (38) De behöriga myndigheter som ansvarar för att säkerställa att kurser finns tillgängliga och håller tillräcklig kvalitet kan samarbeta med andra relevanta myndigheter, veterinärorganisationer och utbildningsinstitutioner för att utveckla vetenskapsbaserade utbildningsprogram av hög kvalitet.

- (39) Med tanke på att djurs välfärd omfattar djurhälsa är veterinärer bäst lämpade att ge råd till aktörer om hur djurens välfärd kan förbättras på anläggningar. Anläggningar som håller ett antal hundar och katter som överstiger ett visst tröskelvärde bör därför få ett rådgivande veterinärbesök avseende djurens välfärd inom det första året efter det att denna förordning börjat tillämpas eller inom det första året efter det att en ny anläggning har anmälts.
- (40) Av välfärdsskäl bör en hunds eller en katts liv alltid avslutas med metoder som minimerar smärta och ångest för den berörda hunden eller katten. Veterinärer är utbildade för att bedöma djurets tillstånd och vid behov utföra eutanasi. Aktörer bör sträva efter att rådgöra med veterinär, och det bör i princip vara en veterinär som utför eutanasi på hunden eller katten, efter aktörens godkännande. I nödsituationer eller vid olyckor, där veterinärhjälp inte är tillgänglig, bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillåta att hundens eller kattens liv avslutas av en utbildad kompetent person, förutsatt att den metod som används är omedelbar.

- (41) Vissa avelsstrategier orsakar problem när det gäller hundars och katters välfärd. Att välja ut vissa genetiska egenskaper av estetiska skäl eller andra marknadsföringsskäl kan innebära att egenskaper som är negativa för djurens välfärd också uppstår och förs vidare till kommande generationer. Aktörer bör därför vidta åtgärder för att säkerställa att deras avelsstrategier inte leder till sådana negativa konsekvenser för hundars och katters välfärd. I synnerhet kan avelsstrategier som motiveras av marknadsföringsskäl leda till att vissa hund- och kattyper utvecklar ”exteriöra överdrifter”. Eftersom sådana exteriöra överdrifter kan leda till betydande hälsoproblem för de berörda hundarna och katterna bör uppfödarna utesluta hundar och katter som uppvisar sådana exteriöra överdrifter ur sina avelsprogram.
- (42) Uppvisningar, utställningar och tävlingar påverkar marknadsmöjligheterna för och priset på hundar och katter. Stympningar och vissa avelsstrategier som resulterar i hundar eller katter med exteriöra överdrifter kan vara fördelaktiga för uppfödare som deltar i uppvisningar, utställningar och tävlingar. Att arrangera och delta i sådana uppvisningar, utställningar och tävlingar kan ha andra drivkrafter än djurens välfärd, såsom estetiska normer, och kan ha syftet att marknadsföra vissa raser och fysiska egenskaper. I syfte att säkerställa att uppfödarna prioriterar välfärden hos de hundar och katter de producerar och att de inte utvecklar exteriöra överdrifter eller genomför stympningar för att uppfylla osunda estetiska normer bör aktörer vid avelsanläggningar och försäljningsanläggningar och arrangörer av sådana uppvisningar, utställningar och tävlingar inte använda eller inkludera hundar eller katter med exteriöra överdrifter eller hundar eller katter som har stympats i sådana uppvisningar, utställningar och tävlingar.

- (43) Vetenskapliga rön visar att inavel har betydande negativa effekter för djurs välfärd. Inavel av hundar och katter mellan föräldrar och avkomma, mellan syskon, mellan halvsyskon eller mellan mor- och farföräldrar och barnbarn bör därför vara förbjuden, eftersom detta ökar förekomsten av ärftliga störningar och försvagar immunförsvaret, och båda dessa följder har negativa konsekvenser för hundars och katters välfärd. Inavel kan dock vara nödvändigt för att bevara lokala raser med en begränsad genpool. Det bör därför vara möjligt för den behöriga myndigheten att godkänna inavel i sådana fall.
- (44) Hybridisering med vilda arter bör inte uppmuntras, eftersom hybrider inte är lika domesticerade som hundar och katter. Med tanke på de stora svårigheterna att tillgodose sådana hybriders särskilda beteendemässiga behov och det obehag eller lidande som detta orsakar, bör avel för att producera sådana hybrider förbjudas.
- (45) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) har tillhandahållit tekniskt och vetenskapligt stöd i flera frågor om inhysning, hälsa och smärtsamma metoder vad gäller hundar och katter som hålls på avelsanläggningar. I denna förordning beaktas Efsas rekommendationer om typ av inhysning och motion, om inhysningstemperatur och ljus samt om hälsa och smärtsamma operativa ingrepp.

- (46) Vetenskapliga rön belyser vikten av utfodring, vattning, inhysning, hälsovård, uppfyllande av beteendebestånd och förhindrande av smärtsamma metoder för hundars och katters välfärd. Det är därför viktigt att dessa aspekter av hållande av hundar och katter regleras i detalj.
- (47) Forskningen visar tydligt att hundar och katter måste ha tillräckligt med utrymme för att kunna uttrycka sitt naturliga beteende och ha normala sociala interaktioner. Detta är inte möjligt om djuren hålls instängda, särskilt om de hålls i behållare. Att hålla hundar och katter i behållare bör därför vara förbjudet, såvida det inte är nödvändigt för transport av djur eller för tillfällig, kortvarig isolering av enskilda hundar eller katter och under deltagande i uppvisningar, utställningar och tävlingar eller för valpar eller kattungar med nedsatt förmåga att reglera kroppstemperaturen eller valpar eller kattungar tillsammans med sina mödrar, förutsatt att påfrestningar minimeras, lidande på grund av extrema temperaturer undviks och att djuret kan stå upp, vända sig och ligga ner i naturlig ställning.
- (48) Hundar och katter bör få en särskild viloplats med möjlighet att dra sig undan, vila och känna sig trygga. Viloplatsen bör vara ren och torr och bör till exempel vara täckt med mjuka material, såsom en matta, en filt eller andra lämpliga material för att ge komfort och bra stöd för kroppen. Utrymmet bör vara så stort att de kan stå upp, vända sig och ligga ner i naturlig ställning. Alla hundar eller katter som delar samma utrymme bör kunna vila samtidigt.

- (49) Parning, där hanen och honan interagerar naturligt, påverkas av flera faktorer, bland annat hormencykler, beteende och tidpunkt. Att fysiskt begränsa hundars eller katters rörelser under parningen strider mot deras naturliga beteende och inverkar därmed negativt på deras välfärd. Aktörer bör inte fysiskt hålla fast hundar eller katter under parningen. I stället bör aktörer försöka hitta andra sätt att åstadkomma en framgångsrik parning, såsom att optimera tidpunkten för parning.
- (50) Aktören kan, på grundval av råd från veterinär och med beaktande av hundens eller kattens särskilda situation, välja att reproduktion ska begränsas med kirurgiska eller icke-kirurgiska medel. För att undvika smärta bör all kirurgisk sterilisering utföras av veterinär eller, när det gäller hankatter, om medlemsstaten tillåter detta, av legitimerad djursjukskötare, med bedövning och långvarig smärtlindring.
- (51) Uppbindning under långa perioder bör vara förbjuden, eftersom det kan leda till betydande problem vad gäller djurens välfärd. Det förknippas med ökad förekomst av störningar i rörelseapparaten och en oförmåga att ligga eller vila bekvämt samt problem med att bete sig naturligt.

- (52) Det är mycket viktigt att hundar och katter får tillräckligt med utrymme för att kunna uttrycka sitt naturliga beteende. Av samma skäl bör behållare endast användas under särskilda omständigheter, såsom vid behov av att placera en aggressiv hund eller katt i kortvarig isolering eller transportera hundar och katter till veterinär. För att ge hundar och katter en lämplig dygnsrytm bör de också hållas på platser där de har tillgång till naturligt ljus, vid behov kompletterat med artificiell belysning. För att bättre främja deras utveckling kan valpar från fem veckors ålder släppas ut utomhus under säkra förhållanden och under vissa perioder, med beaktande av deras individuella behov och väderförhållandena. För att tillgodose deras behov av att röra på sig, umgås och uttrycka andra naturliga beteenden bör hundar som är äldre än åtta ha möjlighet att vistas utomhus. Sådana hundar bör under en sammanlagd period på minst en timme dagligen ha möjlighet att vistas utomhus under säkra förhållanden eller rastas.

- (53) För att förebygga försämrad välfärd, i synnerhet komplikationer i samband med dräktighet, bör tikar och honkatter inte användas för avel förrän de har blivit könsmogna. För att se till att de kan återhämta sig fysiskt från dräktighet och laktation bör tikar och honkatter få användas för avel på nytt först efter en tillräcklig tidsperiod. För att förebygga vissa reproduktionssjukdomar hos avelstikar och avelshonkatter, såsom pyometra, bör upp till tre dräktigheter inom en tvåårsperiod tillåtas, följt av en lämplig återhämtningsperiod som bör vara åtminstone ett år för avelstikar och avelshonkatter som har fött tre kullar, inbegripet dödfödda valpar eller kattungar, inom en tvåårsperiod. Reproduktion bör upphöra för avelstikar och avelshonkatter när de uppnår en högre ålder och för avelstikar och avelshonkatter som har genomgått två kejsarsnitt, eftersom det inte kan uteslutas att ytterligare en dräktighet kommer att inverka menligt på deras välfärd.
- (54) De nya reglerna för reproduktionscykeln i denna förordning skulle i vissa fall kunna påverka intäktsnivån negativt för hund- och kattuppfödare på grund av det minskade antalet kullar som får produceras per år. Det är därför nödvändigt att ge uppfödarna tid att anpassa sina affärsmodeller.

- (55) Det är viktigt att hundar och katter inte utgör något hot mot människors säkerhet. För att minska risken för aggression mot människor bör hundar och katter som föds eller hålls på anläggningar socialiseras på lämpligt sätt med sina artfränder, med människor och, om möjligt, med andra djur. De bör hållas i en stimulerande och icke hotfull miljö med berikning, till exempel leksaker, som ger dem möjlighet att leka och uttrycka andra naturliga beteenden. Hundar och katter bör inte separeras från sina mödrar vid alltför tidig ålder, eftersom detta kan orsaka dessa djur allvarlig separationsrelaterad stress och därmed sammanhängande beteendeproblem. Det bör därför vara förbjudet, utom när det finns medicinska skäl för separationen.
- (56) Ingrepp som görs i syfte att förändra utseendet på eller förhindra vissa beteenden hos hundar och katter, såsom öron- och svanskupering, borttagning av klor och resektion av stämband, har en allvarlig negativ inverkan på deras välfärd. Dessa ingrepp orsakar smärta och hindrar hundar och katter från att uppvisa naturliga beteenden. Sådana ingrepp bör därför endast vara tillåtna om de utförs av veterinär och endast när de är nödvändiga av medicinska skäl. Profylaktiska ingrepp bör inte tillåtas såvida inte veterinären fastställer en medicinsk indikation som motiverar ett sådant ingrepp.

- (57) Hundar som används inom militären, polisen och tullväsendet spelar en central roll för den nationella säkerheten. För att tillgodose de särskilda behoven hos militären, polisen och tullväsendet samt hos aktörer som föder upp och utbildar hundar för dessa myndigheter, bör medlemsstaterna tillåtas att bevilja undantag avseende smärtsamma hanteringsmetoder och uppbindning, eftersom sådana metoder och uppbindning kan vara nödvändiga under utbildningen av sådana hundar. Trots dessa undantag är det viktigt att personal som utbildar hundar för militären eller för polis- och tullväsendet på anläggningar får regelbunden utbildning i lämpliga färdigheter så att de tillämpar lämpliga hanterings- och utbildningsmetoder och minimerar smärtan för de hundar som de har hand om.
- (58) Boskapsvaktande hundar föds upp för att vakta boskap och skydda dem mot rovdjur i jordbruks- eller betesmiljöer. Sådana hundar tillbringar ofta långa perioder utomhus utan att någon människa är närvarande. På grund av hur dessa hundar används, och hur detta på ett avgörande sätt inverkar på deras levnadsvillkor, är det ibland svårt att regelbundet utfodra och inspektera sådana djur. Det är ofta svårt att uppfylla de krav i denna förordning som syftar till att säkerställa att dessa djurs behov av inhysning och socialisering tillgodoses. Dessutom används vallhundar, som följer med den ansvariga personen, för att styra en djurbesättnings förflyttningar. Undantag från vissa krav i denna förordning när det gäller inhysning och socialisering är nödvändiga för sådana hundar under den period då den årstidsbetingade förflyttningen av sådana djurbesättningar mellan betesområden äger rum.

(59) Förhållandena på avelsanläggningar är särskilt viktiga för att säkerställa att hundar och katter avlas, hålls och behandlas på lämpligt sätt innan de släpps ut på marknaden, i synnerhet på grund av de konsekvenser det kan få för hundar och katter att i tidig ålder utsättas för förhållanden som är menliga för deras välfärd. Det är därför viktigt att hund- och kattavelanläggningar med betydande produktionskapacitet godkänns av de behöriga myndigheterna och inspekteras på plats innan de godkänns. Förhandsinspektioner som utförs av officiella veterinärer eller, om uppgiften att utföra offentlig kontroll har delegerats, av andra yrkespersoner och efterföljande godkännande av sådana anläggningar är ett effektivt sätt att säkerställa att anläggningar uppfyller kraven i denna förordning. Eftersom inspektionerna bör vara inriktade på anläggningar som utgör en större risk vad gäller efterlevnad av regler för djurs välfärd, och eftersom tillgången till officiella veterinärer är begränsad i medlemsstaterna, vore det dock oproportionerligt att kräva förhandsinspektioner på plats och godkännande för samtliga anläggningar. Det är också viktigt att en förteckning över dessa godkända anläggningar offentliggörs, så att potentiella förvärvare kan kontrollera avelsanläggningarnas status, för att på så sätt stödja offentlig kontroll av sådana anläggningar och öka allmänhetens medvetenhet. Eftersom avelsanläggningarna behöver tid för att genomföra inhysningskraven, och de behöriga myndigheterna behöver tid för att utföra inspektioner på plats av befintliga avelsanläggningar, bör skyldigheten för avelsanläggningar att erhålla godkännande börja gälla samma dag som inhysningskraven.

- (60) Vissa aktörer som släpper ut hundar eller katter på marknaden använder känslolag argument för att till varje pris få potentiella kunder att köpa ett sällskapsdjur, utan att upplysa den potentiella ägaren om konsekvenserna av att äga en hund eller katt. Andra aktörer understryker vilket stort ansvar det är att äga ett sällskapsdjur, vilket naturligtvis potentiellt begränsar deras möjlighet att släppa ut hundar eller katter på unionsmarknaden. Denna skillnad i aktörers inställning tenderar att gynna mindre ansvarsfulla aktörer, vilket leder till snedvridning av konkurrensen trots vikten för djurens välfärd och den allmänna ordningen av att informera kunderna om deras ansvar när de förvärvar en hund eller katt. Det är därför motiverat att kräva att alla aktörer som släpper ut hundar eller katter på unionsmarknaden informerar framtida ägare om deras ansvar. Om en aktörs utsläppande på marknaden av en hund eller katt arrangeras via en annons på internet bör annonsen dessutom åtföljas av en lämpligt meddelande som på ett effektivt sätt förmedlar budskapet om ansvarsfullt ägande. Det är viktigt att främja ansvarsfullt sällskapsdjursägande för att marknaden ska fungera väl och för att skydda konsumenterna, och undvika att hundar och katter överges på grund av att sällskapsdjursägare före det att djuret förvärvades inte förstod vilket ansvar det innebär att äga ett sällskapsdjur. Därför bör skyldigheten att visa ett meddelande om ansvarsfullt ägande i onlineannonser för att sälja, ge bort eller på något annat sätt överlåta äganderätten också gälla för andra fysiska eller juridiska personer än aktörer. Skyldigheten att visa meddelandet om ansvarsfullt ägande är tillämpligt på de personer som släpper ut hundar och katter på marknaden vid tillämpningen av denna förordning. Den skyldigheten är inte avsedd att inkräkta på tryckfriheten och yttrandefriheten eller på befintliga nationella regler om redaktionellt ansvar som inte är harmoniserade på unionsnivå.

(61) Illegal handel och bedrägligt agerande i samband med utsläppande på unionsmarknaden av hundar och katter underlättas av att det inte går att spåra dessa djur. Denna brist på spårbarhet beror på ofullständiga identifieringskrav och avsaknad av registreringskrav för dessa djur. Bedrägligt agerande underlättas dessutom när systemen för identifiering och registrering av hundar och katter inte är harmoniserade eller inte kan användas smidigt på grund av att den tekniska infrastrukturen inte är driftskompatibel. Både EU:s samordnade kontrollplan för onlineförsäljning av hundar och katter från 2018 och EU:s verkställighetsåtgärder mot illegal handel med katter och hundar som genomfördes 2022–2023 avslöjade utbredda bedrägliga metoder vid utsläppande på marknaden av hundar och katter i unionen och därmed sammanhängande problem beträffande djurs välfärd. Det är därför nödvändigt att harmonisera normerna för identifiering och registrering av hundar och katter. Genom att fastställa en bred skyldighet att identifiera och registrera hundar och katter undviks kryphål i spårbarhetssystemet som annars skulle kunna utnyttjas av bedragare. Fysiska eller juridiska personer som släpper ut hundar eller katter på unionsmarknaden bör lämna bevis på identifiering och registrering i en av de databaser som upprättats av medlemsstaterna i detta syfte. Varje efterföljande överlåtelse av äganderätten eller ansvaret för en viss hund eller katt bör registreras i en av databaserna. Med tanke på den centrala roll som hundar som används inom militären, polisen och tullväsendet spelar för den nationella säkerheten bör medlemsstaterna tillåtas att bevilja undantag för registrering av sådana hundar för att förhindra att de spåras tillbaka till dessa verksamheter.

- (62) Fysiska eller juridiska personer som släpper ut hundar och katter på unionsmarknaden bör lämna bevis på identifiering, genom att uppvisa en handling som anger koden för den transponder som implanterats i hunden eller katten samt bevis på att djuret har registrerats i en officiell databas. På så sätt kommer viktig information om djuret att vidarebefordras till den nya ägaren och dess spårbarhet säkerställas.

- (63) Eftersom de flesta hundar och katter för närvarande erbjuds till försäljning eller bortskänkes genom annonsering online bör kommissionen säkerställa att det utvecklas ett allmänt tillgängligt och kostnadsfritt system som gör det möjligt för förvärvare att kontrollera identifieringens, registreringens och äganderättens äkthet beträffande den utannonserade hunden eller katten. För detta ändamål bör den fysiska eller juridiska person som annonserar hunden eller katten online vara skyldig att använda kontrollsystemet och visa den systemgenererade äkthetssymbolen i annonsen. Denna åtgärd syftar till att bättre bekämpa bedrägerier genom att göra det lättare att spåra hundar och katter som släpps ut på unionsmarknaden till deras ursprung, vilket kommer att möjliggöra bättre kontroller av behöriga myndigheter och i slutändan förbättra dessa djurs välfärd. Leverantörer av onlineplattformar bör agera aktsamt när de agerar som mellanhänder vid utsläppandet av hundar och katter på unionsmarknaden. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065⁸ bör onlineplattformar som möjliggör annonsering av hundar och katter, i syfte att släppa ut dem på marknaden, därför vara skyldiga att utforma och organisera sitt onlinegränssnitt på ett sätt som gör det möjligt för fysiska eller juridiska personer som annonserar ut hundar och katter att visa den relevanta äkthetssymbolen och att informera förvärvare om kontrollsystemet. Detta bör inte innebära en allmän skyldighet för onlineplattformar att övervaka den annonsering som görs via deras plattform, och inte heller en allmän skyldighet att undersöka fakta i syfte att bedöma om identifieringen och registreringen är korrekt innan annonsen publiceras.

---

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj>).

- (64) Eftersom djurskötares kunskaper om djurs välfärd har direkta konsekvenser för välfärden hos de hundar och katter som de har hand om, bör medlemsstaterna säkerställa att djurskötare har tillgång till lämplig utbildning, i fråga om både kvantitet och kvalitet, så att de kan uppfylla de utbildningskrav som fastställs i denna förordning.
- (65) För att säkerställa spårbarhet för hundar och katter bör de identifieras individuellt med en unik identifierare i form av en transponder och deras identifieringsuppgifter bör också registreras i en databas. Därför bör medlemsstaterna vara skyldiga att upprätta och underhålla databaser över hundar och katter på sina territorier för att säkerställa dessa djurs spårbarhet. Det är också nödvändigt att säkerställa driftskompatibilitet mellan dessa databaser. På så sätt blir det lättare att få tillgång till information om hundar och katter i hela unionen och möjligt för behöriga myndigheter att utföra offentlig kontroll för att säkerställa efterlevnad av djurskyddsreglerna. För att främja driftskompatibilitet mellan de nationella databaserna bör kommissionen upprätta en indexdatabas.
- (66) För att utvärdera framstegen när det gäller djurskyddskraven för hundar och katter som hålls på anläggningar och när det gäller djurens spårbarhet är det nödvändigt att medlemsstaterna samlar in, rapporterar och analyserar nyckelindikatorer. Dessa nyckelindikatorer bör harmoniseras enligt denna förordning för att säkerställa att de är jämförbara på unionsnivå och för att möjliggöra övervakning på unionsnivå av framstegen med att uppnå de politiska målen i denna förordning.

- (67) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁹ fastställs regler om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁰ är tillämplig på medlemsstaternas behandling av personuppgifter under relevanta förfaranden. Kommissionens och medlemsstaternas roller i samband med behandlingen av personuppgifter i de fall som omfattas av den här förordningen bör definieras tydligt för att säkerställa en hög dataskyddsnivå.

---

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

- (68) Vid tillämpningen av denna förordning bör namnen på fysiska personer och tillhörande kontaktuppgifter förekomma i de dokument som kommissionen och medlemsstaterna behandlar vid genomförandet av denna förordning, närmare bestämt vid anmälan och godkännande av anläggningar, registrering av hundar och katter, kontroll av registrering av hundar och katter samt import av hundar och katter. Sådan behandling av personuppgifter motiveras av allmänintresset att säkerställa respekten för kraven på hundars och katters välfärd, inklusive att utföra offentlig kontroll och säkerställa spårbarhet, att förhindra att välfärdskraven kringgås och att bekämpa illegal handel med hundar och katter både mellan medlemsstater och, vid import, från tredjeländer.
- (69) Lagringsperioden för personuppgifter i registret över anläggningar och förteckningen över godkända avelsanläggningar bör vara tio år från och med datumet då anläggningens verksamhet upphör, eftersom de behöriga myndigheterna behöver ha tillgång till en aktörs verksamhetshistorik när det gäller avel samt hållande och utsläppande på unionsmarknaden av hundar och katter, och känna till tidigare bristande efterlevnad av djurskyddsregler när de får en ny anmälan om verksamhet eller begäran om godkännande.

- (70) Lagringsperioden för personuppgifter om nuvarande och tidigare ägare av hundar eller katter i nationella databaser och i indexdatabasen bör vara fem år från registreringen av hundens eller kattens död i dessa databaser eller 25 år från dagen för den första registreringen av hunden eller katten i dessa databaser. Denna lagringsperiod är utformad för att täcka den förväntade livslängden för hundar och katter, för att säkerställa att det finns ett robust spårbarhetssystem för alla hundar och katter som är föremål för handel i unionen och för att tillhandahålla uppgifter, även efter det att en viss hund eller katt har dött, för analys av välfärdsproblem, såsom onormalt höga dödstal, vilka kräver dataanalys.
- (71) Lagringsperioden för uppgifter om ägare och behöriga personer som reser in till unionen med hundar eller katter i samband med förflyttningar utan kommersiellt syfte som förhandsanmälts i en unionsresedatabas för sällskapsdjur bör vara fem år från och med förhandsanmälan från ägaren, så att de behöriga myndigheterna kan utföra dataanalys, identifiera misstänkta förflyttningar och inrätta riskbaserad offentlig kontroll i syfte att rikta in sig på potentiella bedragare.
- (72) Lagringsperioden för uppgifter i unionens kontrollsystem om fysiska eller juridiska personer som annonserar ut en hund eller katt i syfte att släppa ut den på marknaden och använder kontrollsystemet för att generera den erforderliga äkthetssymbolen bör vara 18 månader från och med det att äkthetssymbolen genererats, så att systemet kan bekräfta identifieringens, registreringens och äganderättens äkthet beträffande den hund eller katt som annonseras ut till en förvärvare som använder det systemet under den förväntade maximala tiden för offentliggörande av onlineannonsen.

(73) Hundar och katter som importeras till unionen kan ha avlats eller hållits i tredjeländer under förhållanden som är skadliga för deras välfärd. Detta väcker farhågor om moraliska aspekter och visar på risker rörande djurhälsan, folkhälsan och den allmänna säkerheten i unionen. Unionsmedborgarna anser att ett hög nivå på hundars och katters välfärd är en fråga om moraliskt ansvar, vilket framgår av resultaten av Eurobarometerundersökningen från 2023 om djurs välfärd liksom av den omfattande skriftväxling och de många framställningar som har inkommit till Europaparlamentet i detta ärende, de många parlamentariska frågor som har ingivits, Europaparlamentets resolution av den 12 februari 2020 om att skydda EU:s inre marknad och konsumenternas rättigheter mot de negativa följderna av olaglig handel med sällskapsdjur samt unionens förbud mot utsläppande på marknaden och import av hund- och kattpäls och produkter som innehåller sådan päls. Dessutom är problem som rör djurs liv eller hälsa en underkategori av generella frågor om djurs välfärd. Utmattning, kakexi och mottaglighet för infektionssjukdomar kan exempelvis uppstå till följd av en alltför intensiv användning av tikar eller honkatter för avel som inte tar hänsyn till deras behov av välfärd. Förhållanden som är menliga för välfärden kan även medföra risker för folkhälsan, bland annat en ökad förekomst av zoonotiska smittämnen som dermatofyter eller invärtes parasiter, liksom en indirekt ökad risk för utveckling av antimikrobiell resistans till följd av att stora volymer antimikrobiella medel måste användas på ursprungsanläggningen. Hundar och katter som avlas under förhållanden som är menliga för deras välfärd kan också utgöra en risk för den allmänna säkerheten eftersom de eventuellt kan utveckla ett aggressivt beteende. Med tanke på dessa moraliska farhågor bland allmänheten samt säkerhets-, djurhälso- och folkhälsorisker, och i syfte att uppnå målen i denna förordning, är det viktigt att aktörer som är involverade i import av hundar och katter från tredjeländer uppfyller djurskyddskrav som är identiska eller likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning och ger samma garantier när det gäller djurens spårbarhet. Eftersom detta kommer att kräva att förändringar görs av tredjelandaktörer som är involverade i export av hundar och katter till unionen är det nödvändigt att föreskriva en övergångsperiod av samma längd som den som gäller för aktörer inom unionen.

- (74) För att säkerställa efterlevnaden av importbestämmelser bör kommissionen upprätta en förteckning över tredjeländer som har godkänts för utsläppande av hundar och katter på unionsmarknaden på grundval av sin bedömning av hur tillförlitlig dessa tredjeländers offentliga kontroll är för att se till att anläggningar inom deras territorium som exporterar eller avser att exportera hundar och katter till unionsmarknaden följer djurskyddsreglerna i denna förordning, eller regler som unionen erkänt som likvärdiga. För att säkerställa spårbarhet och underlätta kontroller vid unionens gränskontrollstationer bör det även upprättas en förteckning över anläggningar som avlar och håller hundar och katter i dessa tredjeländer och som får exportera dessa djur till unionen. Kommissionen bör använda en riskbaserad metod för att granska tillförlitligheten i systemen för offentlig kontroll i de tredjeländer som godkänts enligt denna förordning samt de tredjeländer som ansöker om att bli godkända enligt denna förordning. Efterlevnad av de relevanta reglerna i denna förordning eller av regler som unionen erkänt som likvärdiga bör intygas i det hälsointyg som används för sådan export. Kommissionen bör i detta syfte agera för att ändra den relevanta mallen för officiellt intyg, i syfte att inkludera det ifrågavarande intyget om djurs välfärd.

(75) För att stärka konsumentskyddet och säkerställa verklig spårbarhet för hundar och katter som importerats till unionen är det lämpligt att i denna förordning kräva att djuren identifieras innan de förs in till unionen och att importörerna säkerställer att djuren registreras i en av medlemsstaternas databaser. Detta kommer att förbättra kontrollen av dessa djurs förflyttningar. Av den samordnade EU-insatsen avseende illegal handel med katter och hundar som genomfördes 2022 och 2023 framgick det dessutom att ett av de vanligaste bedrägerierna inom handeln med hundar och katter är att hundar och katter som är avsedda för handel importerats till unionen, men att man anger att dessa förflyttningar är icke-kommersiella förflyttningar enligt definitionen i unionens djurhälsoregler, dvs. förflyttningar av hundar och katter som följer med sina ägare eller en person som har ägarens godkännande utan någon avsikt att byta ägare. För att ge medlemsstaterna verktyg att genomföra riskbaserade kontroller för att komma till rätta med dessa bedrägerier är det viktigt att införsel av hundar och katter till unionen i icke-kommersiellt syfte, oberoende av antalet djur, anmäls på förhand genom en specifik unionsresedatabas för sällskapsdjur. Denna databas bör registrera anmälningar för alla sådana djurs införsel till unionen oberoende av var de förs in, för att ge medlemsstaterna nödvändig överblick och bidra till upptäckt av misstänkta förflyttningar. Därför bör kommissionen upprätta och underhålla denna databas så att medlemsstaterna har tillgång till all tillgänglig information för sin kontrollverksamhet. Medlemsstaterna bör använda den information som samlats in i databasen och vid behov utföra riktade kontroller av misstänkta förflyttningar, inbegripet, vid behov, kontroller på plats.

(76) För att genomföra denna förordning på ett effektivt sätt uppmuntras medlemsstaterna att genomföra kampanjer för att öka medvetenheten om de skyldigheter som fastställs i denna förordning, inbegripet kampanjer som riktar sig till fysiska eller juridiska personer som äger hundar eller katter och potentiella förvärvare av hundar eller katter. Dessa kampanjer skulle kunna omfatta skyldigheten att identifiera och registrera hundar och katter i enlighet med denna förordning, kraven avseende innehållet i annonser för försäljning eller överlåtelse av äganderätt eller ansvar för hundar eller katter samt skälen till systemet med kontroll av onlineannonsers äkthet, dess tekniska funktioner och hur man använder systemet. Kampanjerna skulle kunna omfatta skälen till meddelandet om ansvarsfullt ägande och förklara detta begrepp, inbegripet vikten av att inte överge hundar eller katter. Kommissionen bör underlätta utbytet av bästa praxis när det gäller sådan medvetandehöjande verksamhet. Flera medlemsstater har infört kastreringsprogram för hundar och katter för att begränsa okontrollerad reproduktion av herrelösa hundar och katter. De genomför informationskampanjer om sådana program. Ineffektiva kastreringsprogram kan leda till att fler djur överges. Om populationer av herrelösa djur dessutom hanteras på ett felaktigt sätt kan det leda till att fler hundar och katter släpps ut på marknaden i unionen. Nationella kampanjer om kastreringsprogram skulle kunna integreras i informationskampanjen om de skyldigheter som fastställs i denna förordning i syfte att uppmuntra ansvarsfullt ägande och minska trycket på marknaden för hundar och katter.

(77) För att ta hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, särskilt Efsas yttranden, och till därav följande konsekvenser för samhället, ekonomin och miljön bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller komplettering av denna förordning genom att fastställa indikatorer beträffande hundars och katters beteende och fysiska utseende genom att fastställa kännetecken för genotyper, och de exteriöra överdrifter som bör leda till att en hund eller en katt utesluts ur reproduktionen, så att avelsstrategier inte resulterar i skadliga effekter för hundars och katters hälsa eller välfärd. När det gäller uppvisningar, utställningar och tävlingar bör de delegerade akterna, efter beaktande av såväl Efsas vetenskapliga yttrande som sektorns särskilda sociala och ekonomiska omständigheter, återspegla ett progressivt och välavvägt tillvägagångssätt för att säkerställa ett rimligt och praktiskt möjligt genomförande.

(78) För att fastställa minimikriterier som ska bedömas vid besök avseende djurs välfärd, och för att ta hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och till därav följande konsekvenser för samhället, ekonomin och miljön, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller komplettering av artikel 10 i denna förordning och sådana ändringar av bilagorna till denna förordning som rör krav för avel, hållande och identifiering av hundar och katter samt indikatorer för övervakning av målen i denna förordning. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

---

¹¹ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

(79) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet när det gäller

- harmonisering av utbildningsinnehåll eller yrkeserfarenhet för kvalificerade djurskötare,
- den information som aktörer och fysiska personer som annonserar och släpper ut hundar eller katter på marknaden ska tillhandahålla som bevis på identifiering och registrering av hundar och katter, och vissa aspekter av systemet för automatisk kontroll av äktheten i identifieringen och registreringen av hundar och katter,
- minimikrav för innehållet i databaserna för registrering av hundar och katter och kraven på driftskompatibilitet mellan databaserna,
- harmoniserade metoder för att mäta de uppgifter som ska samlas in, som anges i bilaga III till den här förordningen, och mallen för medlemsstaternas rapport till kommissionen om dessa uppgifter,
- den information som ägare ska förhandsanmäla i unionsresedatabasen för sällskapsdjur och förfarandet för förhandsanmälningar om förflyttningar som utgör en risk för bedrägerier.

Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹².

---

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (80) Medborgarnas inställning till hundars och katters välfärd varierar mellan olika medlemsstater. Vissa medlemsstater har redan antagit omfattande regelverk om sådana djurs välfärd. Eftersom det i denna förordning fastställs minimikrav är det därför lämpligt att medlemsstaterna får behålla eller anta striktare nationella regler som syftar till ett mer omfattande skydd av hundar och katter än de som fastställs i denna förordning, förutsatt att dessa nationella regler inte hindrar den inre marknaden från att fungera som den ska.
- (81) Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om eventuella nationella regler som är striktare än reglerna i denna förordning. Kommissionen bör uppmärksamma övriga medlemsstater på sådana regler. Om de nationella reglerna omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535¹³ bör kommissionen underrättas om dem i enlighet med det direktivet.
- (82) Det är mycket viktigt att unionsrätten på detta område regelbundet övervakas och utvärderas, så att den vid behov kan uppdateras i syfte att säkerställa att den kan fortsätta att uppnå sina mål. Denna förordning bör därför omfatta en skyldighet för kommissionen att övervaka hundars och katters välfärd i unionen och att göra en utvärdering av unionsrätten på detta område, som ska läggas fram för unionens övriga institutioner.

---

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/1535/oj>).

- (83) För att säkerställa att denna förordning tillämpas fullt ut bör medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning, som omfattar alla skyldigheter som gäller för aktörer, inbegripet förbudet mot att överge hundar och katter, och säkerställa att de genomdrivs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. I synnerhet vid allvarliga eller upprepade överträdelser bör medlemsstaterna fastställa sanktioner som är ekonomiskt avskräckande, med beaktande av aktörens omsättning, och som inbegriper möjligheten till näringsförbud för en aktör.
- (84) Med tanke på kostnaderna för att driva ett djurhem och den allmänna nyttan med denna verksamhet uppmanas medlemsstaterna, när djurhem uppfyller denna förordnings krav för önskad, övergivna eller herrelösa hundars och katters välfärd, att överväga att vidta åtgärder för att säkerställa att djurhem och organisationer som ansvarar för dessa djur finansieras på lämpligt sätt i enlighet med nationell rätt.
- (85) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa minimikrav som säkerställer en väl fungerande inre marknad samtidigt som en hög nivå för hundars och katters välfärd samt spårbarhet för dessa säkerställs, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(86) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 57.1 g i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 18 november 2024.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs minimikrav för

- a) välfärden hos hundar och katter som avlas eller hålls på anläggningar eller släpps ut på unionsmarknaden,
- b) spårbarheten för hundar och katter.

Artikel 2

Materiellt tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på avel, hållande, spårbarhet, utsläppande på marknaden och införsel till unionen av hundar och katter.
2. Denna förordning är inte tillämplig på avel, hållande, utsläppande på marknaden eller införsel till unionen av hundar och katter som är avsedda att användas eller som används för vetenskapliga ändamål eller för kliniska provningar som är nödvändiga för marknadsgodkännande av veterinärmedicinska läkemedel.

Artikel 3
Personligt tillämpningsområde

1. Kapitel II är tillämpligt på alla aktörer.
2. Kapitel III är tillämpligt på alla fysiska och juridiska personer som äger hundar eller katter i unionen.
3. Kapitel V är tillämpligt på alla fysiska och juridiska personer som för in hundar eller katter till unionen.
4. Denna förordning är inte tillämplig på jordbrukare som erbjuder skydd på sitt jordbruksföretag för förvildade och herrelösa katter som är användbara för skadedjursbekämpning, i de fall där dessa jordbrukare inte är aktörer och inte släpper ut dessa katter på marknaden.

Artikel 4
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *hund*: ett djur av arten *canis lupus familiaris*.
2. *katt*: ett djur av arten *felis silvestris catus*.
3. *välfärd hos hundar och katter*: det fysiska och mentala tillståndet hos en hund eller en katt som får lämplig näring, hålls i en lämplig miljö, är vid god hälsa, uppvisar lämpligt beteende och har en allmänt positiv mental upplevelse av livet.

4. *hybrid*: all avkomma i första till fjärde generationen efter korsningsavel mellan en vild art och en tamhund eller tamkatt, eller mellan sådana hybrider och vilda arter, tamhundar eller tamkatter eller andra hybrider.
5. *avel*: hållande av hundar eller katter på avelsanläggningar för reproduktionsändamål.
6. *hållande*: varje verksamhet vid vilken hundar eller katter hålls, inhyses eller hanteras antingen på en anläggning eller på en aktörs ansvar, eller båda.
7. *utsläppande på marknaden*: försäljning, utbudande till försäljning, distribution eller varje annan form av överlåtelse av äganderätt till eller ansvar för hundar och katter, oavsett om det sker mot betalning eller kostnadsfritt, liksom annonsering av hundar eller katter för dessa ändamål, med undantag för gåvor vid enstaka tillfällen och på oregelbunden basis av fysiska personer eller andra aktörer utan annonsering online.
8. *annonsering*: varje form av kommunikation med allmänheten eller en del av denna med det direkta eller indirekta syftet att marknadsföra en hund eller katt, en eller flera av dess fysiska egenskaper, eller en ras, för att skapa intresse, framkalla en reaktion eller få till stånd en försäljning.

9. *onlineplattform*: onlineplattform enligt definitionen i artikel 3 i i förordning (EU) 2022/2065, varigenom utsläppande på marknaden av hundar eller katter förmedlas.
10. *avelstik*: hund av honkön från första gången hon paras eller insemineras fram till avvänjningen av hennes sista kull.
11. *avelshonkatt*: katt av honkön från första gången hon paras eller insemineras fram till avvänjningen av hennes sista kull.
12. *boskapsvaktande hund*: en hund som huvudsakligen hålls eller tränas för att skydda boskap mot rovdjur i jordbruks- eller betesmiljöer.
13. *vallhund*: en hund som huvudsakligen hålls eller tränas för att styra, flytta eller i övrigt hantera boskap i jordbruks- eller betesmiljöer, inbegripet jordbruksanläggningar, betesområden eller vid växling av betesområde.
14. *anläggning*: avelsanläggning, försäljningsanläggning, djurhem eller jourhem.

15. *avelsanläggning*: varje fastighet eller byggnad, inbegripet hushåll, där hundar eller katter hålls för reproduktion i syfte att deras avkomma ska släppas ut på marknaden.
16. *jordbrukare*: jordbrukare enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115¹⁴.
17. *försäljningsanläggning*: varje fastighet eller byggnad där hundar eller katter hålls för försäljning utan att ha fötts där, inklusive djuraffärer eller hushåll, samt varje fastighet eller byggnad för uppsamling där hundar eller katter från mer än en anläggning sammanförs.
18. *djurhem*: varje fastighet eller byggnad, inklusive hushåll, där oönskade, övergivna, bortsprungna, omhändertagna eller tidigare herrelösa hundar eller katter hålls för att släppas ut på marknaden.
19. *jourhem*: hushåll som håller hundar eller katter för en sådan aktörs räkning som har ansvar för oönskade, övergivna, bortsprungna, omhändertagna eller tidigare herrelösa hundar eller katter.

---

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>).

20. *aktör*: varje fysisk eller juridisk person som släpper ut hundar eller katter på marknaden och som ansvarar för en avelsanläggning, en försäljningsanläggning eller ett djurhem och för de hundar eller katter som hålls där, eller som placerar hundar eller katter på ett jourhem och som ansvarar för de hundar eller katter som hålls där.
21. *behöriga myndigheter*: behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 3.3 i förordning (EU) 2017/625,
22. *avelsstrategi*: de systematiska förfaranden, inklusive dokumentation, urval, avel och utbyte av avelshundar eller avelskatter och avelsmaterial från dem, som utformas och används för att bevara eller förstärka önskade fenotypiska eller genetiska egenskaper hos den avsedda populationen.
23. *eutanasi*: handlingen att framkalla död med en metod som leder till snabb och oåterkallelig förlust av medvetande med minimal smärta och ångest i syfte att avsluta en hunds eller en katts liv.

24. *stympning*: ingrepp, inklusive ett operativt ingrepp, som utförs av andra skäl än för terapeutiska och diagnostiska ändamål, med undantag av kastrering eller implantation av en transponder, och som leder till att en del av kroppen som har känsel skadas eller tas bort eller att en hunds eller katts benstruktur förändras.
25. *kastrering*: den process genom vilken hundar eller katter kirurgiskt och oåterkalleligt fråntas förmågan att reproducera sig.
26. *lidande*: obehagligt, oönskat fysiskt eller mentalt tillstånd som orsakas av att en hund eller en katt utsätts för skadliga stimuli eller av ihållande avsaknad av viktiga positiva stimuli.
27. *inhysning*: byggnader eller avgränsade utrymmen på anläggningar där hundar eller katter hålls, antingen tillfälligt eller permanent.
28. *kennel*: fysisk struktur som innehåller en eller flera avgränsade utrymmen för inhysning av hundar.
29. *katteri*: fysisk struktur som innehåller en eller flera avgränsade utrymmen för inhysning av katter.
30. *djurskötare*: person som tar hand om de hundar eller katter som avlas eller hålls på en anläggning, inbegripet volontärer, praktikanter och deltidsanställda, under en aktörs ansvar.

31. *berikning*: material eller strukturer i en hunds eller en katts miljö med en aktivitets- eller födoegenskap som kan väcka och tillfredsställa en hunds eller en katts nyfikenhet och födosökande beteende eller motivera den att röra på sig.
32. *uppbinding*: att binda fast en hund eller en katt vid en förankringspunkt eller ett föremål för att hålla den inom ett visst område eller begränsa dess rörelse.
33. *behållare*: varje bur, box, spjällår, låda eller flyttbar konstruktion som används för att stänga in hundar eller katter.
34. *ansvarsfullt ägande*: en hund- eller kattägares eller en framtida hund- eller kattägares åtagande att utföra diverse uppgifter som syftar till att tillfredsställa hundens eller kattens hälsorelaterade, beteendemässiga, miljömässiga och fysiska behov, och att minimera risker som hunden eller katten kan utgöra för omgivningen, andra djur eller miljön.
35. *sällskapsdjursägare*: en fysisk eller juridisk person som äger en hund eller katt som sällskapsdjur.
36. *sällskapsdjur*: hund eller katt som ägs av personliga skäl eller för att utgöra sällskap åt människor.

37. *systemet för snabb varning (iRASFF)*: det elektroniska system för genomförande av systemet för snabb varning som beskrivs i artikel 50 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002¹⁵ och de förfaranden för administrativa stöd och samarbete mellan medlemsstaterna som beskrivs i artiklarna 102–108 i förordning (EU) 2017/625.
38. *AAC-nätverk*: det nätverk som består av kommissionen och de förbindelseorgan som har utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 103.1 i förordning (EU) 2017/625 i syfte att underlätta kommunikationen mellan behöriga myndigheter.
39. *förflyttning utan kommersiellt syfte*: förflyttning utan kommersiellt syfte enligt definitionen i artikel 4.14 i förordning (EU) 2016/429, där det berörda sällskapsdjuret är en hund eller en katt.

---

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/oj>).

Kapitel II

Skyldigheter för aktörer som driver anläggningar

Artikel 5

Undantag från de skyldigheter som fastställs i detta kapitel

1. En avelsanläggning där högst två kullar per kalenderår produceras för att släppas ut på marknaden ska endast omfattas av de skyldigheter som fastställs i artikel 6, artikel 7.1, 7.3, 7.4 och 7.5, artiklarna 8, 9 och 11, artikel 14.2, 14.3 och 14.4, artikel 15.3, 15.4 och 15.8, artikel 16.1 led b, c och d, artikel 17.2, 17.3, 17.5 och 17.7, artikel 18, artikel 19.1 samt punkterna 3 och 4.3 i bilaga I.
2. Ett djurhem där sammanlagt högst 15 hundar eller katter hålls vid varje given tidpunkt, eller ett jourhem, ska endast omfattas av de skyldigheter som fastställs i artikel 6, artikel 7.1, 7.2, 7.3, 7.4 och 7.5, artiklarna 9 och 11, artikel 14.2, 14.3 och 14.4, artikel 15.3, 15.4 och 15.8, artikel 16.1 led a, b, c och d, artikel 17.2, 17.3, 17.5 och 17.7, artikel 18 samt punkt 4.3 i bilaga I.

Artikel 6
Allmänna välfärdsprinciper

Aktörer ska tillämpa följande allmänna välfärdsprinciper med avseende på hundar eller katter som avlas eller hålls på deras anläggning:

- a) Hundarna och katterna ska ges vatten och foder av en kvalitet och i en mängd som på lämpligt sätt tillgodoser deras närings- och vätskebehov.
- b) Hundarna och katterna ska hållas i en lämplig fysisk miljö som regelbundet rengörs och som är säker och bekväm, särskilt när det gäller utrymme, luftkvalitet, temperatur, ljus och skydd mot ogynnsamma klimatförhållanden och som är tillräckligt stor för att förhindra trängsel och ge dem rörelsefrihet.
- c) Hundarna och katterna ska hållas så att de är säkra, rena och vid god hälsa, och sjukdomar, skador och smärta som i första hand beror på skötsel samt hanterings- och avelsmetoder ska förebyggas.
- d) Hundarna och katterna ska hållas i en miljö som gör det möjligt för dem att uppvisa ett artspecifikt och socialt icke-skadligt beteende och skapa ett positivt förhållande till människor.
- e) Hundarna och katterna ska hållas på ett sådant sätt att deras mentala tillstånd optimeras genom att negativa stimuli förebyggs eller minskas i varaktighet och intensitet och möjligheterna till positiva stimuli maximeras i varaktighet och intensitet, så att man förhindrar att de utvecklar onormalt repetitivt beteende eller andra beteenden som tyder på undermåligt djurskydd, samt tar hänsyn till det enskilda djurets behov, med avseende på de aspekter som avses i leden a–d.

Artikel 7

Allmänna skyldigheter avseende välfärd

1. Aktörer ska ansvara för välfärden hos de hundar och katter som hålls på anläggningar som de ansvarar för och förfogar över, och de ska ansvara för att riskerna för dessa djurs välfärd minimeras.
2. I fråga om jourhem ska ansvaret ligga på den aktör för vars räkning hundarna eller katterna hålls. Sådana aktörer får inte vid något tillfälle placera sammanlagt fler än fem hundar eller katter eller en kull med eller utan mor i ett jourhem, ska ge jourfamiljen tillräcklig information om djurskyddskraven samt om hundarnas eller katternas individuella behov, och ska säkerställa att de relevanta skyldigheter som fastställs i denna förordning efterlevs i jourhemmen.

Den medlemsstat där jourhemmet är beläget får tillåta att ett större antal hundar, katter eller kullar placeras i jourhemmet, förutsatt att jourhemmets lokaler är tillräckligt stora, inbegripet utomhusutrymme, och att antalet djurskötare i jourhemmet är tillräckligt för att säkerställa hundarnas eller katternas välfärd.

3. Aktörer får inte utsätta någon hund eller katt för grymhet, våld eller vanvård, inbegripet genom att få dem att delta i en aktivitet som sannolikt leder till grymhet eller våld mot eller vanvård av de hundar eller katter som avlas eller hålls av aktören.
4. Aktörer får inte överge hundar eller katter som de avlar på eller håller.

5. Innan aktörer upphör med sin verksamhet på en anläggning ska de säkerställa att de hundar eller katter som hålls där omplaceras, antingen genom att de själva blir sällskapsdjursägare till hunden eller katten eller genom att överföra ansvaret för eller äganderätten till hundarna och katterna till andra aktörer eller förvärvare.
6. Aktörer ska säkerställa att hundar och katter hanteras av ett tillräckligt antal djurskötare för att tillgodose välfärdsbehoven hos de hundar eller katter som hålls i deras anläggningar, och att dessa djurskötare har den kompetens som krävs enligt artikel 12.
7. Aktörer ska säkerställa välfärden hos de hundar eller katter som de ansvarar för genom att övervaka djurbaserade indikatorer gällande beteende och fysiskt utseende och genom att vidta åtgärder på grundval av resultaten av sådan övervakning.
8. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att komplettera denna förordning genom att fastställa de djurbaserade indikatorer avseende beteende och fysiskt utseende som aktörer ska använda för övervakning, i enlighet med punkt 7 i den här artikeln, och de metoder som aktörer ska använda för att mäta dem.

Artikel 8

Skyldigheter avseende avelsstrategi

1. Aktörer som driver avelsanläggningar ska säkerställa att deras avelsstrategier minimerar risken för att det produceras hundar eller katter med genotyper som associeras med skadliga effekter på dessa djurs hälsa och välfärd.
2. Aktörer som driver avelsanläggningar ska för reproduktion inte använda hundar eller katter med exteriöra överdrifter som innebär en stor risk för skadliga effekter på välfärden hos dessa hundar eller katter, eller hos deras avkomma. Innan aktören väljer ut en hund eller katt som eventuellt har en exteriör överdrift för avel ska aktören rådgöra med en veterinär eller en oberoende kvalificerad person som agerar under en veterinärs ansvar. Den veterinären eller denna oberoende kvalificerade person ska bedöma om hunden eller katten har en exteriör överdrift.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att komplettera denna förordning genom att
  - a) definiera egenskaperna hos de genotyper som avses i punkt 1 i den här artikeln, som ska undantas från reproduktion, metoderna för att bedöma dem och kraven på dokumentation,

- b) definiera de exteriöra överdrifter som avses i punkt 2 i denna artikel och som ska undantas från reproduktion, metoderna för att bedöma dem och kraven på dokumentation.

När kommissionen antar dessa delegerade akter ska den beakta det vetenskapliga yttrandet från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) samt eventuella sociala och ekonomiska konsekvenser av dessa delegerade akter.

De delegerade akterna om exteriöra överdrifter ska antas senast den 30 juni 2030. De delegerade akterna om genotyper ska antas senast den 30 juni 2036.

4. Följande ska vara förbjudet i samband med hundars och katters reproduktion:

- a) Avel mellan föräldrar och avkomma, mellan syskon, mellan halvsyskon eller mellan mor- och farföräldrar och barnbarn, såvida inte den behöriga myndigheten har godkänt detta på grundval av ett särskilt behov av att bevara lokala raser med en begränsad genpool.
- b) Avel i syfte att producera hybrider.

Artikel 9

Anmälningar från och registrering av anläggningar

1. Aktörer ska anmäla sin verksamhet till de behöriga myndigheterna och lämna åtminstone följande information för var och en av sina anläggningar:
  - a) Aktörens namn, adress och kontaktuppgifter.
  - b) Anläggningens lokalisering.
  - c) Typen av anläggning: avelsanläggning, försäljningsanläggning, djurhem eller jourhem.
  - d) Arterna och, för avelsanläggningar, raserna av de hundar eller katter som hålls på anläggningen.
  - e) Anläggningens kapacitet uttryckt som det högsta antal hundar och katter som kan hållas på anläggningen.
  - f) För avelsanläggningar, det uppskattade antalet kullar som ska släppas ut på marknaden per år.

2. Aktörer ska underrätta den behöriga myndigheten om
  - a) eventuella förändringar i något av de avseenden som avses i punkt 1,
  - b) i tillämpliga fall, det planerade datumet för verksamhetens upphörande, senast fem arbetsdagar före detta datum.
3. Medlemsstaterna ska använda den information som har tillhandahållits i enlighet med artikel 84 i förordning (EU) 2016/429. Aktörer ska inte vara skyldiga att återigen meddela den information som redan har tillhandahållits i enlighet med den artikeln.
4. Den behöriga myndigheten skall föra ett register över anläggningar. Den behöriga myndigheten får för detta ändamål använda det register som upprättats genom artikel 101.1 a i förordning (EU) 2016/429.

Artikel 10

Skyldighet för vissa avelsanläggningar att erhålla godkännande

1. Aktörer som driver en avelsanläggning som antingen producerar eller avser att producera fler än fem kullar per kalenderår eller som håller sammanlagt fler än fem avelstikar eller avelshonkatter vid varje given tidpunkt ska endast släppa ut hundar eller katter på marknaden efter det att deras avelsanläggning har godkänts av den behöriga myndigheten.

2. Den behöriga myndigheten ska utföra inspektioner på plats för att kontrollera att avelsanläggningen uppfyller kraven i denna förordning. Medlemsstaterna får tillåta att sådana inspektioner utförs på distans, förutsatt att de kommunikationsmedel som används ger tillräckliga bevis för att den behöriga myndigheten kan utföra tillförlitliga inspektioner. Den behöriga myndigheten ska endast bevilja intyg om godkännande för avelsanläggningar som uppfyller kraven i denna förordning.
3. Den behöriga myndigheten ska föra en allmänt tillgänglig förteckning med följande uppgifter för varje godkänd avelsanläggning:
  - a) Namn och kontaktuppgifter samt eventuell webbadress till anläggningens webbplats.
  - b) Anläggningens adress.
  - c) Aktörens namn.
  - d) De arter och, i förekommande fall, raser som är knutna till anläggningens godkända verksamhet.
  - e) Det unika godkännandenummer som den behöriga myndigheten tilldelat anläggningen och datum för godkännande och upphörande av verksamheten.

Artikel 11

Skyldighet att informera om ansvarsfullt ägande

1. Aktörer ska förse den som förvärvar en hund eller en katt med den skriftliga information som är nödvändig för att denna ska kunna säkerställa djurets välfärd, inklusive information om ansvarsfullt ägande och om djurets specifika behov vad gäller utfodring, omvårdnad, hälsa och inhysning samt information om beteendebestöv och sjukdomshistorik.
2. Den skriftliga information om hundens eller kattens sjukdomshistorik. som avses i punkt 1 ska åtminstone omfatta
  - a) djurets vaccinationsstatus,
  - b) alla medicinska tillstånd eller anlag för sjukdomar, inklusive allergier, som aktören känner till, och alla diagnostiska testresultat för hunden eller katten som aktören har tillgång till.

Om informationen om hundens eller kattens sjukdomshistorik anges i ett dokument som krävs enligt förordning (EU) 2016/429 ska aktören översända det dokumentet till förvärvaren.

Artikel 12

Djurskötares kompetens avseende djurens välfärd

1. Djurskötare, andra än volontärer i djurhem och praktikanter som agerar under en kompetent djurskötares ansvar, ska ha följande kompetens avseende de hundar och katter som de hanterar:
  - a) Kunskap om djurens biologiska beteende och fysiologiska och beteendemässiga behov.
  - b) Förmåga att känna igen djurens signaler, inklusive tecken på lidande, och att identifiera och vidta lämpliga avhjälpande åtgärder i sådana fall.
  - c) Förmåga att tillämpa god praxis i fråga om djurhantering, inbegripet operant betingning och positiv förstärkning, att använda och underhålla den utrustning som används för de hundar eller katter som de har hand om och att minimera riskerna för dessa hundar eller katters välfärd, och därigenom förhindra att de lider.
  - d) Kunskap om djurskötares skyldigheter enligt denna förordning.
2. Den kompetens som avses i punkt 1 får skaffas genom utbildning, upplärning eller yrkeserfarenhet. Endast dokumenterad utbildning, upplärning eller yrkeserfarenhet ska beaktas vid fastställandet av huruvida en djurskötare har denna kompetens.

3. Aktörer ska se till att minst en djurskötare, annan än en volontär eller praktikant, på anläggningen har genomgått de kurser som avses i artikel 22. Aktörer ska se till att denna djurskötare överför sin kunskap till anläggningens övriga djurskötare.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer minimikrav för den formella utbildning eller yrkeserfarenhet som avses i punkt 2 i denna artikel och som krävs för att avgöra huruvida en djurskötare har den kompetens som avses i punkt 1 och gällande de kurser som avses i punkt 3.

Den genomförandeakt avseende kurser som avses i punkt 3 ska antas senast den ... [tre år från dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.

Artikel 13
Rådgivande välfärdsbesök

1. Aktörer ska
  - a) säkerställa att de anläggningar som de ansvarar för besöks av veterinär, i syfte att identifiera och bedöma eventuella riskfaktorer för hundars och katters välfärd och ge råd till aktören om åtgärder för att inledningsvis hantera dessa risker senast den ... [tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller ett år efter det att en ny anläggning anmälts, och därefter när så är lämpligt, på grundval av en riskanalys som utförts av den behöriga myndigheten, eller årligen om medlemsstaterna föreskriver detta i sin nationella lagstiftning,
  - b) bevara de dokumenterade resultaten av det veterinärbesök som avses i led a och av uppföljningsåtgärderna i åtminstone fyra år, räknat från besöksdatumet, och göra dessa resultat tillgängliga för de behöriga myndigheterna på begäran, och även för de veterinärer som genomför senare rådgivande besök.
2. Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att komplettera denna artikel genom att fastställa minimikriterier som ska bedömas av veterinären vid de rådgivande välfärdsbesöken.

Artikel 14
Utfodring och vattning

1. Aktörer ska säkerställa att hundar och katter utfodras i enlighet med kraven i punkt 1 i bilaga I.
2. Vidare ska aktörer säkerställa att hundar och katter får tillräckligt med foder och vatten genom att tillhandahålla
  - a) fri tillgång till rent färskvatten,
  - b) foder i tillräcklig mängd och av tillräcklig kvalitet så att hundarna och katterna får sina fysiologiska, näringsmässiga och metaboliska behov tillgodosedda, genom föda som är anpassad efter hundarnas eller katternas ålder, ras, kategori, aktivitetsnivå samt hälso- och reproduktionsstatus, med det övergripande målet att uppnå och upprätthålla god hälsa,
  - c) foder som är fritt från ämnen som kan orsaka lidande,
  - d) foder på ett sådant sätt att plötsliga förändringar undviks och att ett välfungerande matsmältningssystem säkerställs, särskilt under avvänjning.
3. Aktörer ska säkerställa att utfodrings- och vattningsanordningar hålls rena och att de konstrueras och installeras på ett sådant sätt att de
  - a) ger lika tillgång till tillräckliga mängder foder och vatten för alla hundar eller katter och minimerar konkurrensen mellan dem,

- b) minimerar spill och förhindrar kontaminering av foder och vatten med skadliga fysiska, kemiska eller biologiska främmande ämnen,
  - c) förhindrar fysiska skador, drunkning eller annan skada på hundarna eller katterna,
  - d) enkelt kan rengöras och desinficeras för att förebygga spridningen av sjukdomar.
4. Om en veterinär skriftligen rekommenderar detta får aktörer ändra frekvensen för utfodring och vattning för en enskild hund eller katt. Aktörer ska bevara dokumentation om dessa skriftliga råd under hela den tid som arrangemangen gäller.

Artikel 15

Inhysning

1. Aktörer som driver avelsanläggningar och försäljningsanläggningar ska säkerställa att hundar och katter inhyses i enlighet med punkt 2 i bilaga I. Aktörer som driver djurhem ska säkerställa att hundar och katter inhyses i enlighet med punkt 2.2 i bilaga I.
2. Aktörer ska säkerställa att
  - a) de anläggningar där hundar eller katter hålls och den utrustning som används på dessa anläggningar lämpar sig för den typ av och det antal hundar eller katter som hålls där, och möjliggör nödvändig tillgång till och grundlig inspektion av alla hundar eller katter,

- b) alla byggnadskomponenter i anläggningen, inklusive golv, tak och rumsindelningar samt den utrustning som används för hundar eller katter, är konstruerade och underhålls på ett korrekt sätt för att säkerställa att de inte utgör någon risk för hundarnas eller katternas välfärd,
- c) alla byggnadskomponenter i anläggningen, inklusive golv och rumsindelningar samt den utrustning som används för hundar eller katter, hålls rena för att säkerställa att de inte utgör någon risk för hundarnas eller katternas välfärd,
- d) dammhalten, temperaturen, den relativa luftfuktigheten och gaskoncentrationerna på avelsanläggningar och försäljningsanläggningar där hundar och katter hålls inomhus inte är skadliga för hundarna eller katterna, och att ventilationen är tillräcklig för att undvika överhettning,
- e) hundarna eller katterna har tillräckligt med utrymme för att kunna röra sig obehindrat och uttrycka artspecifikt beteende utifrån sina behov samt ha möjlighet att dra sig tillbaka och vila,
- f) hundarna eller katterna har rena, bekväma och torra viloplatser som är tillräckligt stora och många för att säkerställa att alla samtidigt kan ligga ner och vila i naturlig ställning,

g) det finns lämpliga strukturer och åtgärder för hundar eller katter som hålls utomhus för att skydda dem från ogynnsamma väderförhållanden, bland annat för att förhindra värmeslag, solskada och köldskada.

3. Aktörer får inte hålla hundar eller katter i behållare.

Behållare får dock användas för transport, kortvarig isolering av enskilda hundar eller katter och under deltagande i uppvisningar, utställningar och tävlingar, för valpar eller kattungar med nedsatt förmåga att reglera kroppstemperaturen och för valpar eller kattungar tillsammans med sina mödrar, förutsatt att stress minimeras och lidande undviks för de berörda hundarna eller katterna och att de kan stå upp, vända sig och ligga ner i naturlig ställning.

4. Aktörer får inte hålla hundar som är äldre än åtta veckor uteslutande inomhus. Sådana hundar ska ha möjlighet att vistas utomhus dagligen, eller rastas dagligen, så att de får möjlighet att röra på sig, utforska och socialisera. Den sammanlagda minimitiden för sådan daglig tillgång eller rastning ska vara totalt en timme. Aktören får endast avvika från dessa krav på grundval av skriftliga råd från veterinär.

5. När katter hålls i katterier ska aktörerna utforma och konstruera individuella avgränsade utrymmen så att katterna kan röra sig obehindrat och uttrycka sina naturliga beteenden.

6. Aktörer som driver avelsanläggningar och försäljningsanläggningar ska säkerställa att det i inomhusutrymmen där hundar och katter hålls upprätthålls en lämplig termoneutral zon som tar hänsyn till deras pälstyp, ålder, storlek, ras och hälsa.
7. Aktörer som driver avelsanläggningar och försäljningsanläggningar ska vid behov använda värme- eller kylsystem i inomhusutrymmen på sina anläggningar för att upprätthålla god luftkvalitet och lämplig temperatur och för att avlägsna överflödigt fukt.
8. Aktörer ska säkerställa att hundar eller katter exponeras för ljus och att de kan hålla sig i mörker under tillräckligt långa perioder utan avbrott för att upprätthålla en normal dygnsrytm.

Vid tillämpning av första stycket avser ”ljus” naturligt ljus, kompletterat med artificiellt ljus när så behövs på grund av en medlemsstats klimatförhållanden och geografiska läge.

9. Punkt 2 leden a, b, c, f och g samt punkterna 6, 7 och 8 ska tillämpas varken på boskapsvaktande hundar eller på vallhundar under de perioder då sådana hundar används för vaktande eller vallning i samband med säsongsbunden växling av betesområde till fots. Punkt 2 f ska inte tillämpas på boskapsvaktande hundar under de perioder då sådana hundar används för utbildning.

Artikel 16

Hälsa

1. Aktörer ska säkerställa att
  - a) de hundar eller katter som de ansvarar för inspekteras av djurskötare åtminstone en gång per dag, och att försvagade hundar och katter, såsom nyfödda, sjuka eller skadade hundar och katter samt avelstikar och avelshonkatter vid tiden kring födsel, inspekteras oftare,
  - b) hundar eller katter med försämrad välfärd, när så är nödvändigt, utan oskäligt dröjsmål förflyttas till ett separat område och när så är nödvändigt får lämplig behandling,
  - c) om en hund eller en katt med försämrad välfärd inte kan återhämta sig och hunden eller katten upplever svår smärta eller svårt lidande, veterinär utan oskäligt dröjsmål rådfrågas för att besluta om eutanasi ska utföras på hunden eller katten för att dess lidande ska upphöra och, om så är fallet, utföra eutanasi med användning av bedövning och smärtlindring,
  - d) åtgärder vidtas för att förebygga och bekämpa ekto- och endoparasiter och att vaccinationer utförs för att förebygga vanliga sjukdomar som hundar eller katter sannolikt kan exponeras för,
  - e) de berikningar som används inte innebär att hundar och katter utsätts för någon betydande risk för skada eller biologisk eller kemisk kontaminering eller någon annan hälsorisk.

Första stycket led a ska inte tillämpas på boskapsvaktande hundar som hålls på avelsanläggningar under de perioder då sådana hundar används för vaktande eller utbildning.

Medlemsstaterna får bevilja undantag från första stycket led c i nödsituationer där ingen veterinär kan nå utan oskäligt dröjsmål, förutsatt att nationella bestämmelser införs för att säkerställa att

- i) varje omedelbar åtgärd som avslutar hundens eller kattens liv med minsta möjliga smärta och lidande med hjälp av en metod som leder till omedelbar död utförs av en utbildad kompetent person,
- ii) aktören, för den offentliga kontrollen enligt förordning (EU) 2017/625, dokumenterar tillämpningen av undantaget.

2. Aktörer som driver avelsanläggningar ska säkerställa att

- a) åtgärder vidtas för att skydda hundars eller katters hälsa i enlighet med punkt 3 i bilaga I,
- b) tikar eller honkatter endast används för avel om de har uppnått lägsta ålder och skelettmognad i enlighet med punkt 3 i bilaga I, och endast om de inte har någon diagnostiserad sjukdom, kliniska tecken på sjukdom eller fysiska tillstånd som skulle kunna ha negativa effekter för deras dräktighet och välfärd,

- c) antalet dräktigheter hos avelstikar eller avelshonkatter som resulterar i kullar inte överskrider den högsta tillåtna frekvensen i enlighet med vad som anges i punkt 3 i bilaga I,
- d) lakterande avelshonkatter inte paras eller insemineras,
- e) hundar och katter som inte längre används för reproduktion, inklusive till följd av bestämmelserna i denna förordning, antingen behålls eller säljs, skänks eller adopteras bort och inte avlivas eller överges.

Artikel 17

Beteendebhov

1. Aktörer ska säkerställa att åtgärder vidtas för att tillgodose hundars och katters beteendebhov i enlighet med punkt 4 i bilaga I.
2. Dessutom får aktörer inte hålla hundar eller katter i utrymmen som begränsar deras naturliga rörelse, utom i fall där artikel 15.3 andra stycket tillämpas eller där följande förfaranden eller behandlingar utförs:
  - a) Fysiska undersökningar.
  - b) Individuell identifiering av hundar eller katter eller avläsning av identifieringsinformation.
  - c) Provtagning och vaccinering.

- d) Förfaranden för pälsvård, hygien-, hälso- eller reproduktionsändamål utöver parning.
  - e) Medicinsk behandling, inklusive kirurgisk behandling eller ordinerad rehabilitering.
3. Uppbindning i mer än en timme ska vara förbjuden, med undantag för den tid det tar att genomföra en medicinsk behandling eller för deltagande i uppvisningar, utställningar och tävlingar för hundar eller katter.
  4. Medlemsstaterna får bevilja undantag från punkt 3 för hundar som är avsedda att användas inom militären, polisen och tullväsendet och som hålls på uppfödnings- eller försäljningsanläggningar.
  5. Aktörer ska säkerställa att hundar eller katter hålls under förhållanden som gör det möjligt för dem att uppvisa icke-skadliga sociala beteenden och artspecifika beteenden och uppleva positiva känslor.
  6. Aktörer ska säkerställa att hundar och katter kan socialisera i enlighet med punkt 4 i bilaga I. Aktörer som driver avelsanläggningar ska ha en dokumenterad strategi för sådan socialisering.

Genom undantag från första stycket ska socialiseringskrav inte tillämpas på boskapsvaktande hundar som hålls på avelsanläggningar under de perioder då sådana hundar används för vaktande eller utbildning, eller på vallhundar i samband med säsongsbunden växling av betesområde.

7. Aktörer ska säkerställa att berikningar tillhandahålls och är tillgängliga för alla hundar eller katter och att de skapar en stimulerande miljö för dem, gör det möjligt för dem att utvecklas och uppvisa artspecifikt beteende och minskar deras frustration.

Artikel 18

Smärtsamma metoder

1. Aktörer ska se till att stympning, inklusive öron- och svanskupering, borttagning av klor eller annan delvis eller fullständig tåamputation och resektion av stämband inte utförs, såvida inte medicinska indikationer motiverar detta. Sådana medicinska indikationer kan vara profylaktiska och ha som enda syfte att upprätthålla eller förbättra hundars eller katters hälsa eller förebygga att djuren skadas. I sådana fall får ingreppet endast utföras under bedövning och långtidsverkande smärtlindring och endast av veterinär.
2. De medicinska indikationerna som motiverar stympningen, och uppgifter om det ingrepp som utförs, ska dokumenteras av veterinär. Detta dokument ska bevaras av aktören och åtfölja hunden eller katten när denna övergår till en annan anläggning eller ägare. Aktören ska spara en kopia av handlingen under de första tre åren efter övergången.
3. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna tillåta öronkupering genom att ett snitt skärs i kattens öra eller genom att öronspetsen skärs av i samband med märkning av herrelösa katter när de kastreras inom ramen för program för att fånga in, kastrera och släppa ut sådana katter.

4. Aktörer ska se till att kastrering endast utförs under bedövning och långtidsverkande smärtlindring och endast av veterinär. Medlemsstaterna får dock tillåta att kastrering av hankatter utförs av legitimerad djursjukskötare.
5. Aktörer ska säkerställa att hanteringsmetoder som orsakar smärta eller lidande inte tillämpas, inbegripet att
  - a) binda kroppsdelar, såvida inte detta krävs av medicinska skäl, i vilket fall bindningen ska begränsas till kortast nödvändiga tid,
  - b) sparka, slå, dra, kasta eller klämma hundar eller katter,
  - c) utsätta hundar eller katter för elektrisk ström, såvida detta inte görs av medicinska skäl,
  - d) använda munkorg, såvida detta inte krävs av medicinska skäl eller av skäl som rör djurs eller människors säkerhet och då begränsat till kortast nödvändiga tid under vilken hunden eller katten övervakas,
  - e) använda stackelhalsband,
  - f) använda stryphalsband utan säkerhetsspärr,
  - g) lyfta hundar eller katter i benen, huvudet, öronen, svansen eller pälsen, eller lyfta vuxna hundar eller katter i skinnet.

Medlemsstaterna får bevilja undantag från första stycket för hundar som är avsedda att användas inom militären, polisen eller tullväsendet.

Artikel 19

Uppvisningar, utställningar och tävlingar

1. Vid uppvisningar, utställningar och tävlingar med hundar och katter ska aktörer som driver avelsanläggningar och försäljningsanläggningar inte använda hundar eller katter med exteriöra överdrifter eller hundar eller katter som har stympats på ett sådant sätt att deras fysiska egenskaper förändrats.
2. Arrangörer av uppvisningar, utställningar och tävlingar för hundar och katter ska utesluta hundar och katter med exteriöra överdrifter och även hundar eller katter som har stympats på ett sådant sätt att deras fysiska egenskaper förändrats.

Kapitel III

Identifiering och registrering av hundar och katter samt krav avseende onlineannonsering och utsläppande på marknaden

Artikel 20

Identifiering och registrering av hundar och katter

1. Alla hundar och katter som hålls på anläggningar, släpps ut på marknaden eller ägs av sällskapsdjursägare eller andra fysiska eller juridiska personer ska identifieras individuellt med en enda injicerbar transponder som innehåller ett läsbart mikrochip som uppfyller de krav som fastställs i bilaga II.

2. Aktörer ska säkerställa att hundar och katter som föds på deras anläggningar identifieras individuellt inom tre månader efter födseln, och under alla omständigheter före den dag då de släpps ut på marknaden.

Aktörer som driver försäljningsanläggningar och djurhem samt aktörer som placerar och är ansvariga för hundar och katter i jourhem ska se till att hundar och katter som bereds plats i deras anläggning, eller blir deras ansvar, identifieras individuellt inom 30 dagar efter ankomsten och under alla omständigheter före den dag då de släpps ut på marknaden.

Sällskapsdjursägare och andra fysiska eller juridiska personer än aktörer som äger hundar eller katter ska se till att varje hund eller katt identifieras individuellt senast när den är tre månader gammal eller, om hunden eller katten släpps ut på marknaden, före den dag då den släpps ut på marknaden.

Transpondern ska implanteras av veterinär. Medlemsstaterna får tillåta att personer som inte är veterinärer implanterat transpondrar, förutsatt att de antar nationella bestämmelser som fastställer de minimikvalifikationer som krävs av sådana personer.

Om hundar och katter har identifierats individuellt med hjälp av en injicerbar transponder som innehåller ett mikrochip, i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, före ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft] ska de anses uppfylla kraven i punkt 1 och första, andra, tredje och fjärde styckena i denna punkt, förutsatt att mikrochipet fortfarande är läsbart.

3. Inom två arbetsdagar efter identifieringen ska hundarna och katterna registreras av veterinär i en nationell databas som avses i artikel 23. Medlemsstaterna får tillåta att registreringen utförs av andra personer än veterinärer, förutsatt att medlemsstaterna har infört åtgärder för att säkerställa att den information som dessa personer för in i databasen är korrekt. Hundar och katter som hålls på anläggningar ska registreras i den aktörs namn vars anläggning är ansvarig för hunden eller katten. För hundar och katter som ägs av andra fysiska och juridiska personer ska registreringen göras i dessa personers namn.

Medlemsstaterna får bevilja undantag från första stycket i denna punkt för hundar som används inom militären, polisen och tullväsendet.

4. Om hundar eller katter släpps ut på marknaden eller skänks bort vid enstaka tillfällen på oregelbunden basis av fysiska personer, utan onlineannonsering, ska den fysiska eller juridiska person som överför äganderätten till, eller ansvaret för, hunden eller katten säkerställa att överlåtelsen av äganderätten till, eller ansvaret för, hunden eller katten registreras i den databas som avses i artikel 23 inom två veckor från dagen då den överföringen sker, i enlighet med de villkor som fastställts av den medlemsstat som är ansvarig för databasen.

5. Om en hund eller katt dör ska aktören, sällskapsdjursägaren eller den fysiska eller juridiska person som äger hunden eller katten se till att dödsfallet registreras i den databas som avses i artikel 23, i enlighet med de villkor som fastställts av den medlemsstat som är ansvarig för databasen.
6. Om en transponder är eller blir oläslig ska aktören eller den fysiska eller juridiska person som ansvarar för hunden eller katten se till att en ny transponder injiceras och att registreringen i databasen uppdateras med den nya transponderns identifieringsnummer.
7. Kraven på identifiering och registrering i denna artikel ska tillämpas enligt följande:
  - a) För aktörer och fysiska eller juridiska personer som släpper ut hundar och katter på marknaden: från och med den ... [fyra år från dagen för denna förordnings ikraftträdande].
  - b) För sällskapsdjursägare och andra fysiska eller juridiska personer som inte är aktörer och som inte släpper ut hundar på marknaden: från och med den ... [tio år från dagen för denna förordnings ikraftträdande].
  - c) För sällskapsdjursägare och andra fysiska eller juridiska personer som inte är aktörer och som inte släpper ut katter på marknaden: från och med den ... [15 år från dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Artikel 21

Krav avseende onlineannonsering och utsläppande på marknaden

1. När aktörer annonserar online i syfte att släppa ut en hund eller katt på unionsmarknaden ska de säkerställa att följande meddelande inkluderas i annonsen med klart synliga bokstäver i fetstil:

”Ett djur är ingen leksak. Att skaffa ett djur är ett livsomvälvande beslut. Det är din skyldighet att säkerställa djurets hälsa och välfärd och att inte överge det.”
2. När fysiska eller juridiska personer som inte är aktörer annonserar online i syfte att släppa ut en hund eller katt på unionsmarknaden ska de säkerställa att ett meddelande om ansvarsfullt ägande, antingen med ordalydelsen i punkt 1 eller en annan formulering med samma innebörd, inkluderas i annonsen.
3. När en fysisk eller en juridisk person släpper ut en hund eller en katt på unionsmarknaden ska denna förse förvärvaren med följande:
  - a) Bevis på identifiering och registrering av hunden eller katten i enlighet med artikel 20.

- b) Följande information om hunden eller katten:
  - i) Art.
  - ii) Kön.
  - iii) Födelsedatum och födelseland.
  - iv) Ras, om så är relevant.

När en fysisk eller juridisk person annonserar online i syfte att släppa ut en hund eller katt på unionsmarknaden ska den personen använda det system som avses i punkt 5 för att generera en unik äkthetssymbol. Den personen ska inkludera denna äkthetssymbol i annonsen, tillsammans med en webblänk till det system som avses i punkt 5.

Det system som avses i punkt 5 ska göra det möjligt för förvärvare att kontrollera identifieringens, registreringens och äganderättens äkthet beträffande hundar eller katter som annonseras online.

- 4. I linje med artikel 31 i förordning (EU) 2022/2065 ska leverantörer av onlineplattformar säkerställa att deras onlinegränssnitt är utformat och organiserat på ett sätt som gör det lättare för aktörer eller andra fysiska eller juridiska personer som släpper ut hundar eller katter på marknaden att fullgöra de skyldigheter som anges i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel, och ska på ett synligt sätt informera de som förvärvar en hund eller en katt om möjligheten att kontrollera äktheten hos en identifiering, registrering och äganderätt beträffande hunden eller katten genom en webblänk till det nätbaserade kontrollsystem som avses i punkt 5 i den här artikeln.

Endast den fysiska eller juridiska person som släpper ut hundar eller katter på marknaden ska vara ansvarig för att den information som ges via onlineplattformens gränssnitt är korrekt. Inget i denna punkt ska tolkas som att leverantören av onlineplattformen åläggs någon allmän skyldighet avseende övervakning i den mening som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2022/2065.

5. Kommissionen ska säkerställa att det finns ett allmänt tillgängligt och kostnadsfritt nätbaserade kontrollsystem som, med hjälp av den databas som avses i artikel 23, automatiskt kontrollerar identifieringens, registreringens och äganderättens äkthet beträffande hundar eller katter som annonseras online och genererar den unika äkthetssymbol som avses i punkt 3 andra stycket i denna artikel. Kommissionen får anförtro utvecklingen, underhållet och driften av detta system åt en oberoende enhet. Den oberoende enheten ska väljas ut för den uppgiften efter ett offentligt urvalsförfarande, enligt de relevanta bestämmelserna i avdelning VII i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509¹⁶. Systemet ska säkerställa följande:
  - a) Tillförlitlig kontroll av identifieringens, registreringens och äganderättens äkthet beträffande hunden eller katten med användning av de nationella databaser som avses i artikel 23 i den här förordningen.

---

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

- b) Efterlevnad av bestämmelserna om dataskydd i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.
6. Kommissionen ska anta genomförandeakter där följande fastställs:
- a) Den information som fysiska och juridiska personer som släpper ut hundar eller katter på marknaden ska tillhandahålla som bevis på identifiering och registrering av hundarna och katterna i enlighet med punkt 3 a.
  - b) Den information som fysiska och juridiska personer som annonserar om hundar eller katter ska tillhandahålla i det kontrollsystem som avses i punkt 5 i syfte att bevisa identifieringens, registreringens och äganderättens äkthet beträffande den annonserade hunden eller katten.
  - c) Följande aspekter av det system som avses i punkt 5:
    - i) Systemets huvudfunktioner.
    - ii) De tekniska, elektroniska och kryptografiska kraven för systemet.

- iii) De steg i förfarandet som ska följas och den information som ska tillhandahållas av den fysiska eller juridiska person som släpper ut hunden eller katten på marknaden samt de åtgärder och den information som krävs från förvärvarens sida för att det nätbaserade kontrollsystemet ska fungera.

De genomförandeakter som avses i led a ska antas senast den ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft] och den genomförandeakt som avses i leden b och c ska antas senast den ... [tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft].

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.

Kapitel IV

Behöriga myndigheter

Artikel 22

Utbildning

1. Vid tillämpning av artikel 12 ska de behöriga myndigheterna ansvara för att
  - a) säkerställa att det finns kurser tillgängliga för djurskötare,
  - b) godkänna innehållet i de kurser som avses i led a, i enlighet med de minimikrav som fastställs i de genomförandeakter som avses i artikel 12.4,
  - c) certifiera djurskötare som framgångsrikt har slutfört de kurser som avses i led a.

De behöriga myndigheterna får delegera den uppgift som avses i första stycket led c till utbildningsanordnare.

2. Europeiska unionens referenscentrum för djurskydd som utsetts i enlighet med artikel 95 i förordning (EU) 2017/625 får utarbeta modeller för utbildningsmaterial och rekommendationer för de behöriga myndigheterna eller andra utbildningsanordnare.

Artikel 23

Databaser över hundar och katter

1. Medlemsstaterna ska ansvara för att upprätta och underhålla databaser för registrering av identifierade hundar och katter i enlighet med artikel 20.1 och 20.2, artikel 26.3 samt artikel 26.4 andra stycket.
2. För detta ändamål får medlemsstaterna använda databaser som underhålls av en annan medlemsstat, på grundval av lämpliga arrangemang mellan dessa medlemsstater.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras databaser, som avses i punkt 1, uppfyller de krav som fastställs i den genomförandeakt som avses i punkt 4 andra stycket b för att säkerställa att de är driftskompatibla.
4. Kommissionen ska upprätta och underhålla en indexdatabas som innehåller den minimiuppsättning fält som fastställs i de genomförandeakter som avses i andra stycket b i denna punkt. Kommissionen får anförtro utvecklingen, underhållet och driften av denna indexdatabas till en oberoende enhet, efter ett offentligt urvalsförfarande enligt de relevanta bestämmelserna i avdelning VII i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer närmare bestämmelser avseende

- a) minimiinnehållet i de databaser som avses i punkt 1,
- b) driftskompatibiliteten mellan medlemsstaternas databaser och indexdatabasen, inbegripet den minimiuppsättning fält som ska överföras till indexdatabasen och intervallen för överföringen,
- c) funktionen som gör det möjligt att lämna de bevis på identifiering och registrering av en hund eller en katt som avses i artikel 21.3 a,
- d) det register där medlemsstaterna kommer att anmäla sina databaser, och de parametrar som krävs för att sammankoppla dessa databaser med varandra i enlighet med de bestämmelser som fastställts enligt led b,
- e) den sammankoppling av medlemsstaternas databaser som avses i punkt 1 i den här artikeln, den unionsresedatabas för sällskapsdjur som avses i artikel 26.4 och informationshanteringssystemet för offentlig kontroll (Imsoc), i förekommande fall.

Kommissionen ska anta de genomförandeakter som avses i andra stycket a och c senast den ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Den ska anta de genomförandeakter som avses i andra stycket b, d och e senast den ... [tre år från och med den dag då denna förordning träder i kraft].

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.

Artikel 24

Insamling av uppgifter om djurs välfärd samt rapportering

1. De behöriga myndigheterna ska samla in, analysera och offentliggöra de uppgifter om djurs välfärd som avses i bilaga III.
2. Senast den 31 augusti vart tredje år ska de behöriga myndigheterna sammanställa och till kommissionen överlämna en rapport i elektroniskt format om de uppgifter om djurs välfärd som anges i bilaga III. Den första av dessa rapporter ska sammanställas och överlämnas till kommissionen senast den ... [sex år efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Varje rapport ska innehålla en sammanfattning av de uppgifter som samlats in under de tre föregående åren.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer harmoniserade metoder för att samla in de uppgifter om djurs välfärd som anges i bilaga III och fastställa en mall för den rapport som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.

Artikel 25

Dataskydd

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska vara personuppgiftsansvariga i den mening som avses i förordning (EU) 2016/679 när det gäller behandlingen av personuppgifter som samlats in enligt artiklarna 9 och 10 i den här förordningen, och även enligt artikel 23.1 i den här förordningen när de används för offentlig kontroll.

Kommissionen ska vara personuppgiftsansvarig i den mening som avses i förordning (EU) 2018/1725 när det gäller behandlingen av personuppgifter som samlats in enligt artikel 21.5, artikel 23.1 och 23.4 samt artikel 26.4 tredje stycket i den här förordningen när dessa uppgifter används för att uppfylla kraven i artikel 108 i förordning (EU) 2017/625 och rapporteringsskyldigheterna enligt den här förordningen.

Det ska vara förbjudet för var och en som har tillgång till de personuppgifter som avses i första och andra styckena att lämna ut personuppgifter som han eller hon fått kännedom om under tjänsteutövningen eller på annat sätt i samband med utövandet av dessa uppgifter. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera efterlevnaden av detta förbud.

De personuppgifter som samlas in enligt första och andra styckena får inte användas för andra ändamål än

- a) medlemsstaternas behöriga myndigheters offentliga kontroller av efterlevnaden av djurskydds- och spårbarhetskraven i denna förordning och av efterlevnaden av förordning (EU) 2016/429, inbegripet upptäckt av bedrägliga metoder, och
- b) kommissionens fullgörande av sina skyldigheter enligt artikel 108 i förordning (EU) 2017/625 och av sina rapporteringsskyldigheter enligt den här förordningen.

2. De personuppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska lagras under följande perioder:

- a) När det gäller artiklarna 9 och 10, tio år efter den dag då anläggningens verksamhet upphörde.
- b) När det gäller artikel 21.5, 18 månader efter genereringen av den äkthetssymbol som avses i artikel 21.3 andra stycket.
- c) När det gäller artikel 23.1 och 23.4, 25 år efter den första registreringen av hunden eller katten i den databas som avses i den artikeln eller fem år efter det att hundens eller kattens död registrerats i den databasen.
- d) När det gäller artikel 26.4 tredje stycket, fem år efter dagen för förhandsanmälan.

Kapitel V

Införsel av hundar och katter till unionen

Artikel 26

Införsel av hundar och katter till unionen

1. Hundar och katter får endast föras in i unionen för utsläppande på unionsmarknaden om följande villkor är uppfyllda:
  - a) De har avlats och hållits i överensstämmelse med något av följande krav:
    - i) Kraven i kapitel II i denna förordning.
    - ii) Krav som unionen i enlighet med artikel 129 i förordning (EU) 2017/625 har erkänt som likvärdiga med kraven i kapitel II i denna förordning.
    - iii) I tillämpliga fall krav som ingår i ett särskilt avtal mellan unionen och exportlandet.
  - b) De kommer från ett tredjeland eller territorium och från en anläggning som förtecknas i enlighet med artiklarna 126 och 127 i förordning (EU) 2017/625.

2. Det officiella intyg som avses i artikel 126.2 c i förordning (EU) 2017/625 och som åtföljer hundar och katter som förs in i unionen från tredjeländer och territorier i syfte att släppas ut på unionsmarknaden ska innehålla en attestering som styrker efterlevnad av punkt 1 i denna artikel.
3. Hundar och katter som förs in i unionen i syfte att släppas ut på unionsmarknaden ska innan de förs in i unionen identifieras av veterinär med hjälp av en injicerbar transponder som innehåller ett läsbart mikrochip som uppfyller de krav som fastställs i bilaga II.

Den aktör som ansvarar för importen av hundarna eller katterna till unionen ska se till att de, inom fem arbetsdagar efter det att de förts in i unionen, registreras av veterinär i en nationell databas som avses i artikel 23.1. Medlemsstaterna får tillåta att registreringen utförs av andra personer än veterinärer, förutsatt att de har infört åtgärder för att säkerställa att den information som dessa personer för in i databasen är korrekt.

4. Förflyttning utan kommersiellt syfte av en hund eller katt från ett tredjeland eller territorium till unionen ska förhandsanmälas av ägaren i unionsresedatabasen för sällskapsdjur minst fem arbetsdagar innan hunden eller katten passerar unionsgränsen, utom i följande fall:

- a) Om hunden eller katten förs in i unionen direkt från tredjeländer eller från territorier som uppfyller villkoren i artikel 17.1 a i kommissionens delegerade förordning (EU) .../...¹⁷⁺.
- b) Om hunden eller katten är registrerad i en medlemsstats databas som avses i artikel 23.1 i denna förordning.

Om hunden eller katten vistas mer än sex månader i unionen ska ägaren se till att den, inom fem arbetsdagar efter utgången av den sjätte månaden efter införandet i unionen, registreras av veterinär i den databas som avses i artikel 23.1 i den medlemsstat där hunden eller katten har sin hemvist. Medlemsstaterna får tillåta att registreringen utförs av andra personer än veterinärer, förutsatt att de har infört åtgärder för att säkerställa att den information som dessa personer för in i databasen är korrekt.

---

¹⁷ Kommissionens delegerade förordning (EU) .../... av den ... om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller djurhälsokrav vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte (EUT, ..., ELI: ...).

⁺ Publikationsbyrån: vänligen infoga hänvisningarna till dokument C(2026)20.

Kommissionen ska upprätta och underhålla den unionsresedatabas för sällskapsdjur som avses i första stycket i denna punkt. Kommissionen får anförtro utvecklingen, underhållet och driften av denna databas till en oberoende enhet, efter ett offentligt urvalsförfarande enligt de relevanta bestämmelserna i avdelning VII i förordning (EU, Euratom) 2024/2509. Endast medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen ska ha tillgång till denna databas.

Kommissionen ska säkerställa att databasen genererar iRASFF-anmälningar vid förhandsanmälda förflyttningar som utgör en risk för bedrägeri. Den medlemsstat som tar emot anmälan ska vidta lämpliga åtgärder för att följa upp den i enlighet med artikel 105.2 i förordning (EU) 2017/625.

Kommissionen ska senast ... [åtta år efter den dag då denna förordning träder i kraft] anta genomförandeakter som fastställer närmare bestämmelser om följande:

- i) Den information som ägarna ska förhandsanmäla i enlighet med punkt 4 i denna artikel i unionsresedatabasen för sällskapsdjur, med beaktande av kraven på skydd av personuppgifter i förordningarna (EU) 2018/1725 och (EU) 2016/679.
- ii) Förfarandet för att fastställa risken för bedrägeri, vilket ska ta hänsyn till den verksamhet som bedrivs av AAC-nätverket.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 29.

Kapitel VI

Förfarandebestämmelser

Artikel 27

Ändring av bilagorna

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra bilagorna till denna förordning för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inklusive eventuella vetenskapliga yttranden från Efsa vad gäller

- a) ett lämpligt antal djurskötare på avelsanläggningar och försäljningsanläggningar,
- b) krav på vattning och utfodring samt avvänjningsprocess,
- c) temperaturintervall,
- d) belysningskrav,
- e) ammoniak- och kolmonoxidnivåer,
- f) utformning av kennlar och katterier,
- g) gruppinhysning,
- h) utrymmeskrav för olika kategorier av hundar och katter,

- i) frekvens av dräktigheter,
- j) lägsta och högsta ålder för användning av tikar och honkatter för avel,
- k) socialisering, tillhandahållande av berikning och andra åtgärder för att tillgodose hundars och katters beteendebestånd,
- l) kraven för de transpondrar som används för att individuellt identifiera hundar och katter,
- m) de uppgifter som ska samlas in för övervakning och utvärdering av politiken.

Tillägg av krav i bilagorna ska göras på grundval av uppdaterade vetenskapliga eller tekniska rön, särskilt sådana rön som rör de särskilda villkor som krävs för att säkerställa välfärden hos de hundar och katter som omfattas av denna förordning. I tillämpliga fall ska dessa delegerade akter ta hänsyn till sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser och föreskriva tillräckliga övergångsperioder för att berörda aktörer ska kunna anpassa sig till de nya kraven.

Artikel 28

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.8, 8.3, 13.2 och 27 ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [den dag då denna förordning träder i kraft].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.8, 8.3, 13.2 och 27 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.8, 8.3, 13.2 eller 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder som inrättades genom artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Kapitel VII

Striktare nationella regler och slutbestämmelser

Artikel 30

Striktare nationella regler

1. Denna förordning ska inte hindra medlemsstaterna från att behålla eller anta striktare nationella regler som syftar till att ge ett mer omfattande skydd av välfärden hos hundar och katter som hålls i anläggningar och till en ökad spårbarhet för hundar och katter, förutsatt att dessa regler inte är oförenliga med denna förordning och inte hindrar den inre marknadens funktion.
2. Medlemsstaterna ska, senast ... [två år från och med den dag då denna förordning träder i kraft], underrätta kommissionen om eventuella striktare nationella regler som de har för avsikt att behålla i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. Därefter ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om striktare nationella regler innan de antas, såvida inte medlemsstaterna redan har anmält utkastet till nationella regler som ett utkast till teknisk föreskrift enligt artikel 5 i direktiv (EU) 2015/1535. Kommissionen ska uppmärksamma övriga medlemsstater på dessa.

3. En medlemsstat som har striktare nationella regler som avses i punkt 1 får inte förbjuda eller hindra att hundar och katter som hålls i en annan medlemsstat släpps ut på marknaden inom dess territorium med motiveringen att de berörda hundarna och katterna inte har hållits i enlighet med dess striktare nationella regler.

Artikel 31

Rapportering och utvärdering

1. På grundval av de rapporter som mottagits i enlighet med artikel 24 och eventuell ytterligare relevant information ska kommissionen senast ... [sju år efter den dag då denna förordning träder i kraft] och därefter vart tredje år offentliggöra en övervakningsrapport om välfärden hos hundar och katter som släpps ut på unionsmarknaden.
2. Senast den ... [14 år efter den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén. I den utvärderingen och rapporten ska kommissionen särskilt bedöma
  - a) i vilken utsträckning denna förordning har bidragit till att säkerställa en hög nivå av välfärd hos hundar och katter, förbättra deras spårbarhet och minska den illegala handeln med dem,

- b) den inverkan som denna förordning har haft på aktörer som driver avelsanläggningar och försäljningsanläggningar och djurhem samt aktörer som placerar hundar och katter i jourhem, med beaktande av bland annat den administrativa bördan och efterlevnadskostnaderna.
3. För den rapportering som avses i punkt 2 ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen den information som den behöver för att utarbeta sin rapport.

Artikel 32

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, inbegripet de som följer av att aktörer överger hundar och katter, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder samt utan dröjsmål eventuella ändringar som påverkar dem.

Artikel 33

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft].

Dock gäller följande:

- a) Artikel 16 ska tillämpas från och med den ... [tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
- b) Artiklarna 21.3 och 23.1 ska tillämpas från och med den... [fyra år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
- c) Artikel 8.1 ska tillämpas från och med den 1 juli 2036 och artikel 8.2 ska tillämpas från och med den 1 juli 2030.
- d) Artikel 15, artikel 21.3 andra stycket, artikel 21.4 och 21.5, artikel 22.1 a, b och c, artikel 23.3 och 23.4 samt artikel 26.1, 26.2 och 26.3 ska tillämpas från och med den ... [fem år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
- e) Artikel 12.2 och 12.3 ska tillämpas från och med den ... [sju år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
- f) Artikel 10 ska tillämpas från och med den ... [åtta år efter den dag då denna förordning träder i kraft].

- g) Artikel 26.4 ska tillämpas från och med den ... [tio år efter den dag då denna förordning träder i kraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Krav på anläggningar enligt artiklarna 14–17

1. Utfodring och vattning
  - 1.1. Hundar och katter ska utfodras minst två gånger per dag. Valpar och kattungar ska utfodras oftare.

Dessa krav ska emellertid inte tillämpas på boskapsvaktande hundar som hålls på avelsanläggningar under de perioder då sådana hundar används för vaktande eller utbildning.
  - 1.2. Varje valp eller kattunge ska utfodras med råmjölk under åtminstone de två första dagarna i livet. Därefter ska den utfodras med mjölk från sin mor eller en lakterande avelstik eller avelshonkatt. Om detta inte är möjligt, på grund av att modern är sjuk eller av någon annan anledning inte kan dia sin avkomma eller inte kan tillhandahålla tillräckligt med mjölk, ska valpen eller kattungen utfodras med en mjölkersättning som är avsedd för valpar och kattungar. Utfodringsintervallet ska överensstämma med tillverkarens eller veterinärs anvisningar.
  - 1.3. Alla icke avvanda valpar och kattungar ska utfodras med tillräckligt med mjölk, mjölkersättning eller en kombination av båda, för att de ska kunna gå stadigt upp i vikt.

1.4. Avvänjningen ska ske med gradvis introduktion av fast föda, under en period som inte får vara kortare än sju dagar och inte får avslutas innan valparna och kattungarna är sex veckor gamla.

2. Inhysning

2.1. Temperatur:

På avelsanläggningar ska temperaturen hållas inom följande intervaller:

- a) 22–28 °C i valpningsutrymmen under de första tio dagarna av valparnas liv.
- b) 18–27 °C i kattfödelseutrymmen under de första 21 dagarna av kattungarnas liv.

2.2. Belysning

2.2.1. Hundar och katter ska exponeras för ljus åtminstone sju timmar per dag.

2.2.2. Artificiellt ljus ska vara bredspektrumljus eller fullspektrumljus med en frekvens på minst 80 hertz.

2.2.3. Hundar och katter ska ha möjlighet att vara utan artificiellt ljus minst åtta timmar per dag.

2.3. Utrymmeskrav

2.3.1. Valpnings- och kattfödselförymmen ska utformas så att modern kan avlägsna sig från sin avkomma.

2.3.2. När det gäller avelsanläggningar och försäljningsanläggningar ska följande minimikrav på utrymme för hundar och katter gälla, baserat på den totala yta som är permanent tillgänglig för hundarna eller katterna:

Utrymmeskrav för hundar med eller utan kullar						
	Minsta yta*					Lägsta höjd (m)
Mankhöjd (cm)	< 30	30–39	40–59	60–70	> 70	2
Yta för en hund (m ²)	4	4	5	8	10	
Yta för varje ytterligare hund (m ²)	3	3,5	4	5	6	
Utrymmeskrav för katter med eller utan kullar						
	Minsta golvyta**					Lägsta höjd (m)
Yta för en katt (m ²)	3					2
Yta för varje ytterligare katt (m ²)	2					
*	När det gäller renrasiga hundar kan mankhöjden beräknas på grundval av rasens standardmankhöjd. När hundar med olika mankhöjder hålls i ett och samma avgränsade utrymme ska endast kolumnen för minsta yta för hunden med den högsta mankhöjden användas för att beräkna utrymmeskravet för samtliga hundar.					
**	Ytan med berikning för katter ingår inte i den minsta golvytan.					

3. Hälsa
  - 3.1. Honkatter får endast användas för avel om de är minst tio månader gamla.
  - 3.2. Tikar får inte användas för avel innan de har löpt två gånger.
  - 3.3. En avelstik eller en avelshonkatt får inte föda fler än tre kullar under en period av två år.
  - 3.4. Avelsikar och avelshonkatter som har fött tre kullar, inbegripet dödfödda valpar eller kattungar, inom en period av två år ska ha en återhämningsperiod på åtminstone ett år.
  - 3.5. En avelstik eller avelshonkatt som har genomgått två kejsarsnitt får inte längre användas för avel.
  - 3.6. Innan en tik som är åtta år eller äldre eller en honkatt som är sex år eller äldre används för avel måste den undersökas fysiskt av veterinär som skriftligen bekräftar att det vid tiden för undersökningen inte finns några medicinska indikationer som talar emot att tiken eller honkatten används för avel.
  - 3.7. Aktören ska bevara den skriftliga bekräftelse som avses i punkt 3.6 i minst tre år.
4. Beteendebhov
  - 4.1. Socialisering
    - 4.1.1. Från och med tre veckors ålder ska hundar och katter gradvis ges dagliga möjligheter till social kontakt med andra djur av samma art och med människor, och, om möjligt, med djur av andra arter.

4.1.2. Hundar eller katter som utgör ett hot mot varandra på grund av aggressivt beteende eller som orsakar varandra onödig stress eller onödigt obehag ska hållas åtskilda.

4.2. Berikning

4.2.1. Katter ska förses med ett tillräckligt antal klöspelare, gömställen och hyllor för att säkerställa att varje katt kan klättra, vila, observera och dra sig undan.

4.3. Separation

4.3.1. Valpar som hålls på anläggningar får inte permanent separeras från sina mödrar före åtta veckors ålder.

4.3.2. Kattungar som hålls i djurhem och jourhem får inte permanent separeras från sina mödrar före åtta veckors ålder. Kattungar som hålls på avelsanläggningar får inte permanent separeras från sina mödrar före tolv veckors ålder.

4.3.3. Tidigare separation från modern ska dock vara möjlig av medicinska skäl på skriftlig inrådan av veterinär. Aktören ska föra register över sådana råd till dess att den sista valpen eller kattungen i den berörda kullen släpps ut på marknaden.

BILAGA II

Identifiering och registrering av hundar och katter

Transpondrar som används för att individuellt identifiera hundar och katter i enlighet med artiklarna 20 och 26 ska uppfylla följande krav:

- a) Mikrochippen ska innehålla ett individuellt, icke repeterbart och icke omprogrammerbart identifieringsnummer.
  - b) Identifieringsnumret ska börja med identifieringslandet för den hund eller katt som identifierats i enlighet med ISO-standard 3166.
  - c) Kodstrukturen och de tekniska parametrarna för radiofrekvensidentifieringen ska överensstämma med de som anges i ISO-standarderna 11784 och 11785.
  - d) Överensstämmelsen med ISO-standarderna 11784 och 11785 ska utvärderas i enlighet med ISO-standard 24631-1.
-

BILAGA III

Uppgifter om djurskydd

1. Antalet hundar och katter som registreras per år, i enlighet med vad som avses i artiklarna 20 och 26.3.
  2. Antalet avelsanläggningar, försäljningsanläggningar, djurhem och jourhem som registreras per år i enlighet med artikel 9.
  3. Antalet avelsanläggningar som godkänns per år, i enlighet med vad som avses i artikel 10.
  4. Antalet avelsanläggningar vars godkännande har upphävts tillfälligt eller återkallats per år.
-